

FARNÍ ZPRAVODAJ

duben 2023

ročník 26

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovnu Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA MĚSÍC DUBEN:

Apoštol Jan píše, že nám Bůh dal věčný život. „Kdo má Syna, má život, kdo nemá Syna Božího, nemá život.“

(1. List Janův 5; 11–12)

Milí čtenáři našeho velikonočně jarního zpravodaje.

Už ani nevím, kdy jsem poprvé zaslechl název Hardyho máslovka. Musel jsem být ještě školák a představoval jsem si, asi pod vlivem amerických grotesek, že to bude baňatá hruška velmi dobré chuti – a když jsem si později v knihovně půjčil atlas odrůd ovocných druhů, musel jsem uznat, že jsem se ani moc nemýlil. Pomyslíl jsem si, že by nebylo špatné mít tuto hrušň na zahradě, ale nějak z toho sešlo a na Hardyho máslovku jsem pozapomněl.

Až o mnoho let později, už jsem začal vyhlížet důchod, jsem si ji pořídil. V řadě stromů jsem vykopal starou uschlou švestku, v jámě jsem vyměnil půdu, kterou jsem smíchal s kompostem, to prý se má, a k pevnému kůlu jsem zasadil novou hrušň. Kmínek jsem pečlivě obalil pletivem. To kvůli srncům, kteří mi už léta „píjí krev“ a čekají na každou příležitost mi něco provést. Na jaře jsem zastříhl korunku a pak jsem stromek zaléval, pozoroval, jak pěkně roste, a těšil se na první plody. Hrušně si vždycky dávají na čas.

První květy se objevily asi po pěti letech a všechny opadly. Příští rok už hrušň kvetla bohatě, ale udržel se jen jeden plod. Tak jsem se přece jen dočkal. Hrušku jsem utrhl trochu předčasně. Částečně z nedočkavosti a taky jsem se obával, že by mi ji mohl utrhnout nějaký kolemjdoucí, protože stromek byl volně přístupný. „Příští rok jich bude více a nechám je na stromě déle,“ říkal jsem si, ale mýlil jsem se. Když jsem po čase přijel na kopec, viděl jsem, že je zle. Z pěkného stromku zůstal jen pahýl a koruna se válela vedle. Vřelo to ve mně jak v Jonášovi u Ninive, ale žádný Hlas se mě nezeptal, jestli je dobře, že se tak hněvám pro ten štěp.

Od dětství jsem vychováván, co se při takových příležitostech má říkat, a tak na rozdíl od Jonáše bych řekl, že to dobře není, ale že si nemůžu pomoci, protože jsem se na ty hrušky těšil několik let. Představoval jsem si, že se možná Pán Bůh s pochopením usmívá, jak mě chce něco naučit a jak se vzpouzím. Dobře vím, že zničený stromek je lekce pro začátečníky. Postěžoval jsem si myslivcům v zaměstnání a společně jsme se shodli, že na tohle by srnec nestačil, že to byl asi daněk. Jeden z těch myslivců mi s potutelným úsměvem radil, abych toho daňka, až ho potkám, přetáhl nějakým prutem.

Ještě jsem si dělal naději, že se probudí nějaká záložní očka a vyraší nový letorost, ale ani toho jsem se nedočkal.

Po dvou letech, to už jsem daňkovi odpustil, jsem zasadil stromek nový. Tentokrát mi padla do oka hrušeň Bohemica. Je odolná proti nemocem, a hlavně její plody vydrží ve sklepech až do dubna. To mě přesvědčilo. V zimě jsem jenom ustríhl několik roubů a v dubnu jsem jimi kamarádovi narouboval několik plánek. Když začaly stromy rašit, chodíval jsem k novému stromku a s nedočkavostí čekal, až uvidím první lístky. Okolní stromy už obrůstaly listím a na hrušni se nezvětšovaly ani pupeny. S obavami jsem zavolal kamarádovi, jestli se rouby ujaly. Odpověděl, že všechny pěkně rostou. Má zahradu o 300 metrů níže a vegetace je u něj o pár týdnů popředu. Když jsem nehtem rýpl do kůry, byla zdravá, zelená – a já si lámal hlavu, proč stromek neraší.

Až za pár týdnů jsem si všiml, že kůra u země sesychá a praská. Tehdy mi došlo, že usychá od kořene a zachránit nejde. Jednou rukou jsem ho vytáhl z půdy a uviděl mrtvé kořeny, které žádné živiny stromku nedodávaly. Stál jsem s tím stromkem v ruce a vzpomněl jsem si, co apoštol Pavel napsal Kolosanům: „Žijte v Kristu Ježíši, když jste ho přijali jako Pána. V něm zapust'te kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, znovu a znovu vzdávejte díky.“ (Kolosským 2, 6-7) Přemýšlel jsem nad tím, v jakém stavu jsou mé kořeny. Jsou pevné a zdravé? Kolik toho vydrží? A je možné, aby člověk „usychal od kořenů“ a – přestože ještě vykazuje nějaké známky duchovního života – je jen otázkou času, kdy odpadne úplně?

Naštěstí máme proti stromům velkou výhodu. To, co je u nich nezvratné, je pro nás práce jen plně naděje. Vždyť Hospodinovy výzvy „vrať se ke mně“, jsou určeny právě těm odpadajícím i těm, kteří už dávno odešli jako marnotratný syn, a Bůh čeká, že někdo jeho volání zaslechne. Na podzim jsem zasadil třetí hrušeň. Po pečlivém studiu v knihách i na internetu jsem vybral několik odrůd, které by přicházely v úvahu, a vypravil se do prodejny. Koupil jsem Solanku, odrůdu známou více jak 200 let, které se kdysi z Čech do Německa vyváželo takové množství, že v Berlíně se po ní jmenuje i ulice. Upadla do zapomnění, ale začíná se znovu pěstovat. V dospělosti z ní bývá vysoký a krásný strom. Dočkám se ještě jeho plodů? Možná už ne, plodí prý nejdříve za deset let a v jedné internetové diskuzi si někdo stěžoval, že mu neplodí ani po sedmnácti letech. Znalci mu odpověděli, že patrně v blízkosti nemá vhodného opylovače.

Dobře prý se žije v zemích, kde staří muži sázejí stromy, i když vědí, že už nebudou sedávat v jejich stínu. S tím jsem už smířený. Možná ale někdo půjde a uvidí krásný strom a řekne si, že musí mít silné a zdravé kořeny, když tolik let obstál na tom kopci. Treba to bude člověk, který něco v životě neustál, což se nám lidem stává, a zatouží po pevnějším základu svého života. Pak přijde blíže ke stromu a vezme si pár dobrých hrušek a uvědomí si, že jeho ovoce bývá často trpké, to se nám stává taky, a rád by to změnil, protože má výčitky svědomí.

Apoštol Jan píše, že nám Bůh dal věčný život. „Kdo má Syna, má život, kdo nemá Syna Božího, nemá život.“ (1. List Janův 5; 11–12) Kdyby jeden jediný člověk rozeznal Boží pozvání a přišel ke Kristu a potom třeba přišla bouře a blesk ukončil život tohoto stromu, řeknu: „Stálo to za to.“

Váš bratr Lubomír

LITURGICKÝ KALENDÁŘ
SVATÝ TÝDEN, 1. AŽ 3. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH

2.4. Květná neděle	6.4. Zelený čtvrtek
7.4. Velký pátek	8. 4. Bílá sobota
9.4. Hod Boží velikonoční	10.4. Pondělí velikonoční
16. 4. Bílá neděle, Božího milosrdenství	1.4. Petr Valdes, reformní kazatel
2.4. František z Pauly, poustevník	3.4. Marie Egypťská, poustevnice
4.4. Martin Luther King, pastor a mučedník	9.4. Dietrich Bonhoeffer, mučedník
11.4. Stanislav, biskup a mučedník	10.4. Jan Locika z Domažlic, ultrakvistický kněz a mučedník
13.4. Heinrich Ratgeb, kněz a husitský mučedník	19.4. Filip Melanchthon, luterský teolog
20.4. Martin Lupáč, ultrakvistický biskup	23.4. Vojtěch, pražský biskup a mučedník
24.4. Jiří, mučedník	25.4. Marek, evangelista
28.4. Václav z Chocně, ultrakvistický biskup	29.4. Kateřina Sienská

— **MODLITBA** —

Vzkříšený Ježíši,
 je čas běžet i čas zastavit,
 je čas boje i čas pokoje,
 je čas mluvit i čas mlčet,
 je čas chtít i čas se od touhy oprostít,
 je čas prožívat i čas spočinout,
 je čas stát i čas usednout,
 je čas pozorovat i čas oči přivřít,
 je čas dech zadržet i čas volně dýchat,
 je čas myslet i čas myšlení zanechat,
 je čas uplynulý a budoucí a je také čas přítomný a věčný.

Dej, ať vše v pravý čas rozpoznám a nepřehlédnu Tebe Zmrtvýchvstalého.

Amen.

(bratr Tomáš Novák)

■ **SVÁTKY V MĚSÍCI DUBNU** ■

VELKÝ PÁTEK – JEŽÍŠ NA KŘÍŽI

Všichni známe z Nového zákona Bible toto období a prožíváme jej v modlitbách při bohoslužbách i sami v soukromí. V tomto článku bych se chtěl krátce pozastavit u několika údajů, tak jak je uvádí především Janovo evangelium (Jan 19-2,19-20,23), a přiblížit je v jejich historickém kontextu. Na základě práce s internetem i jinými prameny se zamýšlím nad trnovou korunou, křížem, praxí ukřižování a nápisem nad Kristovou hlavou.

TRNOVÁ KORUNA

V současnosti je na mnoha křížích ze dřeva, kamene, kovu a také na obrazech Krista. Jaká ale trnová koruna pravděpodobně byla? Dřezovec je dřevinou s dlouhými trny, velmi pevnými a špičatými. Původní dva druhy těchto stromů a keřů rostou v různých místech světa – severní a jižní Americe, Arábii a Africe. Rostou i u nás – především jako ozdobný strom či keř, ale většinou se jedná o dřezovec trojtrnný

(*Gleditsia triacanthos*), pocházející z jihovýchodu USA, i různé šlechtěnce. Dorůstají do 25 až 30 m. Z trnů těchto stromů Kristova trnová koruna však nemohla být, byly dovezeny do Evropy až v 17.–19. století jako okrasné do parků, a východní forma by v našich klimatických podmínkách těžko přežila. Druh dřezovce, který rostl v době Kristova ukřižování v tavných podmínkách, je dřezovec kaspický (*Gleditsia caspica*). Je nižší, dosahující při dospělosti jen 10–15 m, s korunou široce kulovitou. Má dlouhé, slabší větve, takže se snadněji splétá do věnce. Trny jsou až 10–15 cm dlouhé, větvené. Dlouhé a ostré trny tedy opravdu mohly poranit Kristovi hlavu, takže jsou kapky krve na obrazech Krista oprávněné. Na několika místech jsem trnovou korunu (z *Gleditsia triacanthos*) věnoval některým našim farnostem, také bratru biskupovi královéhradecké diecéze i jednotlivcům a mohu potvrdit, že jsou opravdu velmi pichlavé.

KŘÍŽ

Bolestné usmrcování ukřižováním, které převzali Římané patrně od Etrusků, bylo v té době běžné, a hlavně bylo výstrahou ostatním. Dřevo kříže bylo z kmenů nebo silných větví nejbližších dřevin, nebyl ohraněn, natož nějak ozdoben. Překřížení navíc asi nebylo stlučeno ani sešroubováno, ale svázáno provazem, maximálně přisekáno aby lépe drželo. Nesení těchto klád, svislé a příčné, většinou neprováděl odsouzený sám, ale musel mu někdo pomoci (v Bibli Šimon z Kyrény). Kmeny byly samozřejmě velmi těžké, čímž byl odsouzený také trestán... Kříž byl patrně spojen až na místě ukřižování.

PŘIBITÍ NA KŘÍŽ

Odsouzený byl přibíjen hřeby jen v některých významných případech, jinak byl přivazován pouze na ruku provazem. Hřeby byly tehdy nákladnou záležitostí a používaly se i několikrát. Přes veškeré pátrání a úvahy není jisté, že by se Kristovy hřeby dochovaly. Při snímání Krista z kříže je snad Josef z Arimatie uložil... Takzvaných relikvií hřebů z Kristova kříže se, jak známo, v historii objevila celá nekonečná řada. Stejně tak dřeva a třísek. Legenda také říká, že Helena, matka císaře Konstantina, při vykopávkách roku 326 našla několik zlomků z kříže v jeskyni na svahu Golgoty. Údajně našla tři kříže, tedy Krista a dvou zločinců, kteří byli ukřižováni spolu s ním, tři hřeby, fragment tabulky s trojjazyčnými nápisy psanými vápnem, a kousek trnové koruny.

TABULKA NAD JEŽÍŠOVOU HLAVOU

Pouze v Janově evangeliu je uvedeno, že Pilát, prefekt judské provincie, nechal umístit tabulku s nápisem „Ježíš Nazaretský, král židovský“ ve třech jazycích – hebrejsky, řecky a latinsky. Nyní se většinou na Kristovy kříže dává tabulka s latinskou zkratkou I.N.R.I. či INRI. U východních křesťanů je někde tato čtyřpísmenná zkratka i ve všech původních jazycích i tehdejšího typu písma. Doplní ji způsobem čtení ve všech třech jazycích. Hebrejsky: Ješua ha noeri melek ha jehudim. Řecky: 'Iésús ho Nazóraios ho basileus tón lúdaión. Latinsky: Jezus Nazarenus, rex judaeorum (Ježíš Nazaretský, král židovský).

Bratr Tomáš

POZVÁNÍ K VELIKONOČNÍ VIGILII ANEB SVĚTLO V TEMNOTÁCH

Vigilii (z lat. *vigilia* = bdění) se nazývá modlitba konaná za časných ranních hodin, při níž je očekáván příchod nového dne. Taková modlitba má hluboce symbolický význam. Je ztělesněním naděje, že po noci vzejde opět nový den. Zároveň je nesena uvědoměním, že nad světlem Boží lásky nemá temnota žádnou moc. Je připomínkou Ježíše Krista jakožto Světla daného všem národům a touhou souznít s rytmem Božího stvoření: A byl večer a bylo jitro...

Praxe noční modlitby patří k církvi od samého počátku. Příklad k ní nám dává sám Pán, když se modlí na Olivové hoře (Lukášovo evangelium 6,12), i jeho učedníci, jak naznačují např. Skutky apoštolské (Skutky apoštolů 12,5–12; 16,25). Po velikonočních událostech je zdroj Božího světla rozpoznán v Kristu Ježíši: To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila (Janovo evangelium 1,5). Fyzikální zákony nás učí, že každý přirozený zdroj světla a energie se dříve či později vyčerpá, pokud mu není energie dodávána zvenčí. Dokonce i hvězdy časem pohasnou, když se vyčerpá palivo, uvolňující energii z jejich jádra. To se týká i našeho Slunce. Kristus je však světlem odlišné kvality. Jeho smlouva je nová a věčná, jeho světlo nikdy nepohasne.

Právě proto nabyla v liturgickém roce raně křesťanské církve zvláštního významu vigilie velikonoční – noc ze soboty na neděli. Této noci přísluší noční bdění a očekávání vzkříšení našeho Pána, k němuž podle evangelií došlo v časných ranních hodinách třetího dne od jeho smrti na kříži. Velikonoční vigilie se v západních církvích slaví zpravidla podle obřadu rané církve, doloženého z poměrně podrobných zpráv již ve 2. století po Kristu. Ten byl původně uspořádán jako slavnost světla (lucernarium), kterou doprovázely četby z Písma, modlitby a zpěv žalmů. Jednotlivá čtení připomínala důležité momenty dějin spásy od stvoření světa (vyjití Izraele z Egypta, přechod Rudého moře, vstup do zaslíbené země, příslib nové smlouvy u proroka Jeremiáše, obraz údolí suchých kostí u proroka Ezechiele ad.) a vrcholila evangeliem o Ježíšově vzkříšení. Po bohoslužbě slova následovala svátost eucharistie.

Z raných dob je doložen také zpěv Exsultet („Raduj se“), jehož současná podoba se ustálila v 7. století. V dalších staletích byla liturgie obohacena i o další vlivy např. galofrancké (rytí symbolů do velikonoční svíce). Velikonoční vigilii slavili také otcové zakladatelé Církve československé (husitské). Na jejich praxi naše církve navázala vydáním nových bohoslužebných knih, které obsahují také formulář pro slavení velikonoční vigilie. Liturgie začíná slavností světla, při níž je připravována velikonoční svíce (paškál). Shromážděná obec pak kráčí v průvodu do kostela vedena jejím světlem a zakončuje chvalozpěvem (Exsultet).

Následuje bohoslužba slova se dvěma čteními z dějin spásy a vrcholem v četbě evangelia. Bohoslužebná kniha zařazuje jako variantu také obnovu křestních slibů či přímo svátost křtu, čímž navazuje na starokřesťanskou tradici. Velikonoční vigilie patří k nejslavnostnějším a liturgicky nejbohatším bohoslužbám církevního roku. Na slavení je poměrně náročná. Vyžaduje dobrou přípravu a spolupráci všech zúčastněných. Obřad přímo vybízí k hojnějšímu zapojení duchovních a laiků, aby se z velikonoční vigilie stala skutečně slavnost celé shromážděné obce. Slavení je vždy spojeno také s velkou radostí. Vytváříme při něm takové místo v čase a prostoru, kde Kristus může být přítomen „zvlášť významným způsobem“.

Velikonoční vigilie spolu se Zeleným čtvrtkem a Velkým pátkem představuje symbolický vrchol eucharistického života církve, ke kterému ukazujeme v každém slavení večere Páně, když říkáme: Kristus vprostřed nás. Ten samý Kristus, který na Zelený čtvrtek stoloval se svými učedníky, ten samý Kristus, který se za nás na Velký pátek dobrovolně vydal smrti na kříži, ten samý Kristus, který byl v noci ze soboty na neděli vzkříšen, aby nás vykoupil od hříchu a zpečetil novou smlouvu svou nevinnou krví. Kristus vprostřed nás: vprostřed shromážděných věřících jako hlava své církve i vprostřed nás samých jako naše nejvlastnější nitro – jako ten, kdo s námi žije, kdo nás stále provází a zná nás tak dobře, že je nám vždy blíž, než si dokážeme být sami. Pravý smysl velikonoční vigilie se tak ukazuje jako pokorné vzhlížení ke Kristu a očekávání jeho vzkříšení v naději. Neboť tak jako je jeho utrpení i našim utrpením, tak je také jeho vzkříšení i vzkříšením našim.

NAŠE POZVÁNÍ PRO VÁS

BOHOSLUŽBY VE SVATÉM TÝDNU, NEJVĚTŠÍ SVÁTKY V ROCE!

Srdečně Vás osobně věřící (kteréhokoliv vyznání), hledající i nevěřící zveme na tato sváteční setkání o velikonočních svátcích **u nás v Dřevěném kostele, ul. Rodkovského 7 v Blansku:**

- **na Květnou neděli 2. dubna v 9:00 hodin** požehnání ratolestí, slib katechumenů, svátost pokání.
- **na Zelený čtvrtek 6. dubna v 17:30 hodin** památka ustanovení Večeře Páně, umývání nohou, adorace, **SEDEROVÁ slavnost v 19:00 hodin.**
- **na Velký pátek 7. dubna v 17:30 hodin** křížová cesta, úcta kříže, Pašije, adorace.
- **na Bílou sobotu 8. dubna ve 20:00 hodin** největší slavnost v celém roce, Zmrtvýchvstání Páně, křty 17. dospělých.
- **na Velikonoční neděli 9. dubna v 9:00 hodin** Hod Boží, hlavní svátek Velikonoc, požehnání pokrmů.
- **na Velikonoční pondělí 10. dubna v 9:00 hodin** pouť s učedníky do Emauz.

POJĎME SPOLEČNĚ SLAVIT VELIKONOCE A PŘIJĎTE KAŽDÝ DEN. NEBUDETE VŮBEC LITOVAT! UVIDÍTE, ŽE TO STOJÍ ZA TO! PROŽÍT VELIKONOCE DUCHOVNĚ ZNAMENÁ NIC NEZTRATIT, ALE MNOHÉ A MNOHONÁSOBNĚ ZÍSKAT.

Těší se na vás bratr farář Martin

PS: Průběh Svatého týdne v ostatních obcích najdete na konci Farního zpravodaje v rozpisu bohoslužeb. Mrkněte se.

SVÁTOST POKÁNÍ, VELIKONOČNÍ ZPOVĚĚ

Na KVĚTNOU neděli 2. 4. 2023 a na ZELENÝ čtvrtek 6. 4. 2023 bude při všech bohoslužbách vysluhovaná svátost Pokání s veřejnou zpovědí. Připravme se na vzácné chvíle smíření a odpuštění už doma.

MK

SEDEROVÁ VEČEŘE 2023

Na Zelený čtvrtek 6. 4. 2023 budeme slavit Sederovu večeři. V Židovském prostředí tato tradiční slavnost připomínala vysvobození z egyptského otroctví, Boží vedení a dar svobody. Právě tuto hostinu slavil i Ježíš s učedníky v předvečer svého ukřižování. Křesťané o ní mluví jako o Ježíšově „poslední večeři“. Při ní Ježíš vyzval své učedníky, aby jedli chléb a pili víno na jeho památku. Odtud pak vychází ustavování svátosti večeře Páně. Sederová slavnost, kterou budeme slavit, nabízí mimo jiné hlubší pochopení pozadí vzniku večeře Páně. Porozumění tomu, proč a jak se slavil hod beránka, pomáhá porozumět do větší hloubky, co znamenala Ježíšova smrt na kříži, proč křesťané vyznávají Ježíše Krista jako Beránka obětovaného za hříchy světa.

Budeme nejen mluvit o tom, jak a proč se slavila, ale skutečně slavit. Bude příležitost ochutnávat, co se jedlo a pilo (třeba karpas, charostet nebo macesy – nekvašené chleby). Jíst budeme také velikonočního beránka. Při tom všem budeme poslouchat zvěst o Boží záchraně a vyvedení Izraele z Egypta i o Boží záchraně, kterou přinesl Boží beránek Ježíš Kristus.

Večeři budeme slavit na Zelený čtvrtek 6. dubna 2023 po bohoslužbách v Blansku. Srdečně všechny zveme!!!

Přihlašujte se, prosím, do seznamu po bohoslužbách, potřebujeme znát počet účastníků kvůli zajištění množství pokrmů.

SEDEROVÁ VEČEŘE PRO DĚTI

Každý rok připravujeme Sederovou večeři pro děti i dospělé. Nadvakrát v úterý a ve čtvrtek. Jednak proto, že pro některé děti by bylo ve čtvrtek už pozdě, vždyť končíváme až kolem 21:30, a za druhé je nás zkrátka, Bohu díky, tolik, že bychom se všichni ke stolu nevešli...

I letos bude Sederová večeře pro děti v úterý Svatého týdne 4. 4. 2023 od 17:00 hodin v Blansku. Srdečně všechny zveme – děti i rodiče.

Těší se na vás Martina a Martin

VENKOVNÍ PROŽÍVÁNÍ KŘÍŽOVÉ CESTY

Máme velkou příležitost k netradičnímu prožívání Ježíšovy křížové cesty.

Blanenská farnost půjde venkovní křížovou cestu v Černé Hoře na Velký pátek 7. 4. v 19:00 hodin.

Povzbuzuji Vás, přijďte! Je to výjimečná duchovní zkušenost.

VELIKONOČNÍ CHRÁMOVÉ SBÍRKY

Jako každý rok i letos o Velikonocích Vás chceme poprosit o štědrost při darech do sbírek při velikonočních bohoslužbách. Máme za sebou i před sebou v našich farnostech různé opravy budov, doplnění interiérů a dalších investic. Děkujeme za vaši pozornost, protože i málo pro naši farnost znamená mnoho. Nemajíce mecenášů zahraničních ani tuzemských děkujeme právě Vám!

Martina, Zuzka, Robertto a Pepa

BIBLICKÉ HODINY V BLANSKU

Pokračujeme v příjemných setkáních nad hlubším poznáváním Bible a výkladem jejího svědectví pro náš současný život. Učíme se Božímu slovu hlouběji porozumět a číst v ní pro svůj život.

Biblické hodiny se konají každé úterý v 17:30 hodin v Blansku. Překonejte ostych a přijďte.

Srdečně všechny zveme.

Moderuje bratr Ing. Jiří Rokos

NÁBOŽENSTVÍ PRO DĚTI

Srdečně vás zveme, děti i rodiče, do jednotlivých skupinek klubů „Dobré zprávy“, tj. setkávání pro děti. Děti se tvořivou formou, vyráběním, zpíváním a hrou učí znát biblické příběhy a rozumět základům naší křesťanské kultury.

V **BLANSKU** mají děti své setkání každé **ÚTERÝ** v 16:30 hodin;

V **BOSKOVICÍCH** mají děti své setkání každou **STŘEDU** v 15:00 hodin;

V **LYSICÍCH** mají děti své setkání každou **STŘEDU** v 16:15 hodin.

Těším se na vás, sestra Martina

NEDELNÍ ČAJ NEBO KÁVA PO BOHOSLUŽBÁCH V BLANSKU

Každou neděli po bohoslužbách v Blansku vás všechny srdečně zveme na popovídání si o všem, co prožíváme, sdílíme jeden s druhým atd. Díky, že mnozí upečete, připravíte, obsluhujete, a hlavně si uděláte čas budovat naše živé společenství.

Přijďte, vyzkoušejte, že vám ten čas nebude chybět, ale hodně dá.

Každý je srdečně vítán.

Pravidelní účastníci

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH

V měsíci únoru se sejdou rady starších na svém jednání:

- v pondělí 17. 4. 2023 v 18:30 hodin v Blansku

Zveme vás k účasti.

Ing. Patrik Hanáček, předseda rady starších

KDY A KDE ZASTIHNETE BRATRA FARÁŘE?

Pokud potřebujete cokoliv vyřídit, zeptat se nebo domluvit s bratrem farářem Martinem Kopeckým, zastihnete jej před bohoslužbami a po nich v kostele,

ÚŘEDNÍ HODINY ve farní kanceláři, tj. Rodkovského 5 v Blansku, jsou:

- každé pondělí od 16:00 do 18:30 hodin,
- každý pátek od 16:00 do 17:15 hodin,
- nebo kdykoliv na telefonu 606 702 768.

Každý, kdo má zájem o návštěvu bratra faráře u sebe doma, zavolejte kdykoliv bratru faráři. Rád vás navštíví, ale nemůže sám předpokládat, že návštěvu chcete a stojíte o ni. Můžete sami přijít za ním nebo bratr farář za vámi.

Stačí jen dát o sobě vědět.

MK

CO MÁM DĚLAT, KDYŽ MI NESLOUŽÍ NOHY A CHCI JÍT NA BOHOSLUŽBY?

Léta funguje v našem společenství služba dovozu autem na bohoslužby a zpět domů. Nebojte se o ni požádat kdokoliv a kdykoliv, volejte bratru faráři a domluvte se s ním. *MK*

POZVÁNÍ
NA SETKÁNÍ FARNÍKŮ A PŘÁTEL
CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ
V BLANSKU
NAD TÉMATY KRITICKÉHO MYŠLENÍ:
IDEJE MAJÍ NÁSLEDKY
ANEB METAFYZIKA NENÍ MRTVÁ

SETKÁME SE V PÁTEK 14. DUBNA 2023 OD 19 HODIN NA FAŘEV BLANSKU.

Veřejné čtení Bible

6. dubna 2023

10 - 16 hodin

Blansko Wanklovo náměstí

Hlavním cílem čtení je připomenout smysl Velikonoc
a upozornit na Bibli jako naše společné kulturní a duchovní dědictví.

NABÍDKA DOBRÉ KNIHY

Náš brněnský bratr biskup Juraj Dovala připravil knihu modliteb na každý den. Pro povzbuzení i krátké modlitební ztišení je to skvělá publikace.

Sám ji letos používám při ranní modlitbě. Doporučuji! Kdo by měl o knihu modliteb zájem, přihlaste se. Moc rád vám ji zajistím.

Váš bratr farář Martin

ZAMYŠLENÍ

BUDE NA DŮCHODY?

V poslední době slyšíme nářky politiků nad tím, že v budoucnu nebude na důchody. To je věc jistě alarmující, budící rozpaky nejen u starých, ale i u mladých, kteří tak nějak tuší, že je to stáří také jednou čeká. Jistě, dobrá rada drahá. Každý by prý měl být odpovědný a šetřit si, když vydělává, na to, až bude ve stáří nemohoucí, aby měl z čeho žít. Jenomže ejhle: zkušenosti mnoha generací jsou takové, že jednou za čas lidé o úspory přijdou. Důvody mohou být různé: od hospodářských krizí, válek, revolucí, měnových reforem, změn režimu až po současnou inflaci.

Takže se pak může stát, že i velice příkladný a zodpovědný občan o své našetřené peníze na důchod přijde a pak ve stáří nemá z čeho žít. Možná namítnete: „Ale od čeho je tady rodina, mají ho živit děti.“ Znamé rčení věc vystihuje jasně: „Jedna maminka uživí 10 dětí, ale 10 dětí neuživí jednu maminku!“ Co k tomu dodat. Myslím, že žijeme v době, kdy to mladí nemají vůbec jednoduché. Stále ještě zakládají rodiny, a pokud manželé disponují

pouze příjmem jednoho z nich a rodičovským příspěvkem, dá se přežít, ale na vyskakování to obvykle nebývá. A proto není divu, že naopak vypomáhají prarodiče, aby si například vnoučata vůbec něco užila. Snad proto se historicky ujal současný průběžný důchodový systém, kde stát garantuje, že staří a nemohoucí lidé budou důstojně žít, protože jsou to ti, kteří dali život i výchovu mladé generaci a „mimořádně“ celý život také platili na seniory. Je etické tento přístup změnit a hodit staré lidi obrazně řečeno přes palubu?

Na otázku, zda na důchody bude či nebude, lze odpovědět rovnou. Ano, bude, pokud bude existovat mezigenerační solidarita. Jinými slovy, když budou mladí cítit potřebu nenechat ty starší potřebné dožít v bídě, tak se jistě potřebné finanční prostředky najdou. Pokud však mladí, které si mimořádně ti staří takto vychovali, budou přemýšlet, jak na těch už nepotřebných starých lidech ušetřit, tak možná opravdu časem žádné důchody nebudou. Paradoxem toho je, že tento případný neblahý stav bude čekat i na ty dnešní mladé až zestárnou, jenomže pak už pro ně bude pozdě.

Řešením určitě nemá být euthanasie či další odporné nápady lidí, kteří by rádi redukovali počet nejen starých lidí, ale možná i všech lidí na planetě, a jimž úcta k životu zřejmě nic neříká, neboť taková lidé vždy myslí, že redukovat by se měli ti druzí. *Bůh miluje všechny lidi, a proto je třeba takové ty myšlenky o tom, že vlastně bude lepší, když na světě nebudu, abych nebyl na obtíž, neujídal chléb či neměl uhlíkovou stopu, šmahem zavrhnout. Z „dobrého“ úmyslu se totiž může stát zlý sen.* Domnívám se totiž, že každý má právo na život, a to jakkoli dlouhý, protože život je Boží dar.

Rekl bych, že Písmo obsahuje mnoho zmínek o úctě ke stáří. Vždyť Abraham měl syna ve svých 100 letech (Genesis 21). Král David prosil „Ani ve stáří a šedinách mě, Bože, neopouštěj!“ (Žalm 71) Doufám, že Hospodin bude jednou i při nás stát i v našem stáří a že nás neopustí. Také prosím Pána o to, aby mladým lidem dal do srdce touhu postarat se o své předky a nedopustil na naši zem hřích neúcty ke starým a potřebným. Ó kéž Bůh nenechá naše drahé rodiče, prarodiče a někdy i praprarodiče na sklonku života strádat. Amen.

Bratr Ivo Kraus

PROŽILI JSME

PODĚKOVÁNÍ NAŠEMU PRŮVODCI V DŘEVĚNÉM KOSTELE V BLANSKU

Přišel mně e-mail s tímto textem:

„Dobrý den, pane faráři Martine, prvního března 2023 jsme byli s Klubem důchodců v Kutné Hoře v Blansku, a při té příležitosti jsme navštívili i Dřevěný kostel v Blansku. Provázel nás a předem s námi velice ochotně telefonicky i mailem komunikoval pan Ing. Josef Řádek. Chtěla bych touto cestou ještě jednou poděkovat, vyřídít náš dík jako ocenění jeho práce a přístupu k lidem. Jeho přednáška o kostele byla velmi zajímavá a věcná.

Děkuji. Za klub důchodců Mgr. Iva Kupecká“

Ing. Josef Řádek provází klub důchodců z Kutné Hory

Obětavosti milého Ing. Josefa Řádka si moc vážíme a děkujeme za jeho letitou službu. Samozřejmě i vy, kdo do kostela chodíte a měli byste zájem o prohlídku našeho kostela s Pepou, dejte vědět. Případně, když budete mít nějakou návštěvu a budete jim chtít kostel ukázat, když Pepa může, rád vyhoví. Stojí to za to.

S vděčností bratr Martin

RATOLESTI NA KVĚTNOU NEDĚLI 2. DUBNA L. P. 2023

Každý rok máme dopředu pamatovat, že budou potřeba „kočičky“ neboli ratolesti při slavení obřadů Květné neděle. Na jaro se všichni samozřejmě těšíme. Příroda se probudí a my nesmíme zaspát.

Ratolesti jsou již pro nás všechny připravené. Z přírody kolem Kuřimi a Lipůvky je pro nás připravili Růženka Rudnická a Ing. Václav Kohout. Mockrát děkujeme! Jsou krásné, však každý uvidíte.

Požehnáme je a budeme předávat na začátku bohoslužeb Květné neděle všem účastníkům. Doma si potom ratolest vložte za kříž. Ať nám ratolest připomíná, že i my chceme být živými ratolestmi v našem společenství.

Děkujeme Růžence a Vaškovi za službu. Vážíme si jí. Každý můžeme přispět svými obdarováními. Každá maličkost je přeci radostí!

Sestra Martina

NÁBOŽENSTVÍ S DĚTMI V BLANSKU

V letošním roce s dětmi v náboženství v Blansku probíráme souběžně jednotlivé svátosti a biblické příběhy z Nového zákona. Jeden týden si společně povídáme, čteme a probíráme knihu pro děti „Košinky víry“ a další týden se společně díváme na animovaný biblický příběh. Příběh má svůj děj na 25 minut a na něj navazuje série otázek, podle tří kategorií obtížnosti. Je to bezva zábava a zpestření. Všem se to moc líbí a Bohu díky rádi do náboženství chodí. Kéž by i další rodiče měli zájem svoje děti k Bohu i duchovním věcem doprovázet. Je to mnoho – jedna hodina za týden...?

Co je na těchto setkáních pro Vaše dítě přínosem?

Každý správný rodič jistě vnitřně cítí, že je dobré dát dětem dobré základy do života, a to i ve zkušenosti víry, duchovního života a vnitřní kultury lidského života.

Děti sledují biblický příběh/

V době prolínání kultur, vlivu různých sekt a společenských otřesů si myslíme, že je dobré, aby děti měly dobré základy. Chceme Vám je opět nabídnout. Rozhodnutí je na Vás, rodičích nebo prarodičích. Dejte o sobě vědět. Všichni, kdo jste ochotni přijít, přijďte podpořit tento záměr kdekoliv a kdykoliv. Rád pro vás udělám, co bude možné. Těšíme se na vás.

Hlaste se u bratra faráře Martina.

PŘÍPRAVA DOSPĚLÝCH NA KŘEST

Letošní krásná setkání přípravek pro dospělé na křest vrcholí. Je úžasná naše rozmanitost, zkušenosti, věk, ochota podílet se na našem společenství a cesty, kterými každý přišel k Bohu.

Když probíhají páteční setkání u bratra faráře Martina, tak jsem si schválně vyfotila, kolik je to párů bot na chodbě. Zajímavá fotka, že?

Věřím, že s námi katechumeny i další sestry a bratři prožijí vstup do další cesty s Ježíšem.

Těším se, že každý přispěje svojí modlitbou, účastí i tím, že zkrátka je, k Vigilii Vzkříšení Páně.

Za všechny katechumeny se moc těší Lenka Pravcová

PODĚKOVÁNÍ OD RENATY MATULY

Naše milá Renča je pevnou oporou našeho společenství a pravidelnou účastnicí bohoslužeb i setkání a ráda pomůže se vším, co je potřeba. Byť se svým manželem Martinem bydlí v Brně, není to pro ně žádný problém jezdit do Blanska.

Škoda, že to tak nevnímají ti, kdo bydlí v Blansku a mají do kostela pár kroků... ale asi to tak má být.

V neděli 5. března 2023 měla Renča svoje krásné narozeniny. Při bohoslužbách jsme na ni pamatovali ve společné modlitbě, za Boží požehnání, dary Ducha Svatého, sílu, zdraví a všechno, co má v srdci a přeje si.

Ať ji Bůh provází životem a mezi námi má svůj další domov. Máme Tě moc rádi, Matulo! Když je Renča někde na cestách po republice, vždycky navštíví místní husity, jde na bohoslužby a vyřídí pozdravy. Však už několikrát jste měli možnosti jejím prostřednictvím nakouknout do jiných farností v naší vlasti. Vizte minulá čísla našich farních zpravodajů. Po narozeninové oslavě mně Renča posla následující pozdrav:

„Ahoj Martine, dovol mi ještě jednou poděkovat za všechna ta krásná přání, kytice a všechno, co jste pro mě udělali. Bylo to krásné a jsem za to nesmírně vděčná. Viděl jsi, že se mnou byla moje kamarádka Lucka. Lucka vás všechny taky moc pozdravuje. Jestli někomu byla povědomá, tak jednou vyhrála v televizi Prostřeno:-D Překvapilo mě, že sama řekla, že by někdy klidně jela se mnou znovu, že to vlastně vůbec špatné nebylo. Cestou do kostela mi totiž v autě úpěla: „Renčku, co tam budu dělat, co když se začnu smát, mně ty pánbičkářské kecy nic neříkají, to bude ostuda!“ A nakonec se několikrát dokonce dojala k slzám :-)

Renča při našich gratulacích

Spousta lidí nemá možnost zažít živé společenství. Nikdo jim je neukázal nebo nemají kam přijít.

Díky, že se Renča a i vy mnozí další nestydíte, jsou vám jedno lidské předsudky a řeči, ale jednoduše lidi vezmete a přivedete. Asi lidí zapomenou, jako kamarádka Lucka, co se v kostele říkalo, ale co nezapomenou, jak se mezi námi cítili.

Díky vám všem, kdo vytváříte dobré prostředí naší farnosti a nebojme se oslovit další i ty, kdo v životě nebyli v kostele. I je má Bůh rád, ať mají možnost poznat živou, osobní a žitou víru.

S radostí a vděčností bratr farář Martin

— POHLED OD VARHAN —

Milé sestry, milí bratři,

jak jste si mohli přečíst v březnovém zpravodaji, v únoru jsem slavil své první „varhanické narozeniny“ ve společenství blanensko-vyškovské „dvojfarnosti“. A protože jako hudebník sice umím být včas na těžké době taktu, ale jinak se s časem a uzávěrkami potýkám méně zdárně, přichází mé ohlédnutí až nyní.

To bylo tak... O adventu roku 2021 mi prolétlo hlavou, že kdysi ještě před pandemií jsem zaslechl ve vyškovské ZUŠ (kde vyučuji), že husitská církev ve Vyškově (to jsem ještě nevěděl, že nejen ve Vyškově) :-)) hledá varhaníka. Ozvat se „na inzerát“ po nějakých dvou letech chce trochu nadhledu, ale říkal jsem si, že mnohdy v životě nejde jenom o uplynulou dobu (*chronos*, jak říkali staří Řekové), ale také o náležitě načasování (*kairos*). Tak tomu také bylo: živě si vybavuji první e-maily, telefonáty a setkání s bratrem farářem na přelomu let 2021/2022, jeho vlídnost, ochotu a neutuchající zápal. Zvláště mi utkvěla věta: „Se mnou jsou ty starty raketové!“ Neznám přesnějšího příoměru – nejde totiž jen o rychlost, ale právě o *směr* – jednoznačně *vzhůru*, kdy teprve skrze naše nasměrování od pozemského k nadzemskému se mohou nebe a Země *dotýkat*. (Kdo mezi sebe a nebesa staví strop a pro jistotu i okna zatemní, marně se diví, proč Bůh tak dlouho nepřichází.)

Zážitkem přátelským i muzikantským pro mě bylo také postupné a laskavé „zaškolo-vání“ na různých místech obou farností – upřímné díky, Nikčo! Pro ty, kdo nevědí: např. v Ježkovicích a Černé Hoře se hrává na harmonium. To je muzikantský požitek – klávesový nástroj, který *dýchá* ještě živěji než varhany. Harmonium si navíc vystačí s energií lidských rukou a nohou (šlapání je dobrá rozcvička místo bicyklu), takže přijde-li někdy blackout nebo nedostatek elektřiny, jsme zachráněni a víme, kde se společenství setkává.

Koukám, že vzpomínky se rozrůstají, řádky se plní... a tak bych si možná něco mohl nechat pro nějaké jiné číslo FZ. Nemohl bych se však rozloučit bez poděkování: bratru Martinovi za elán, nadhled a srdnatost při budování pestrého a širokého společenství, sestře Lidce za laskavost, vlídnost i péči (a výborné svačiny!) a sestře Martince za citlivost, srdečnost a muzikantská sdílení.

Při varhanických cestách s bratrem Martinem nepřestávám žasnout, jak zvládá vnášet Život do více než desítky míst ve dvou farnostech, připravovat bohoslužby, křtiny, pohřby i svatby (aniž by byl placen „od obřadu“) a k tomu ještě vykonávat náročné světské povolání. Proto závěrem dávám do pléna k zamyšlení: Je *dlouhodobá a mimořádná* vytíženost bratra faráře něčím, co harmonicky zapadá do vyššího celku Božích záměrů, nebo je na nás, společenství farnosti jako celku, i na každé jednotlivé duši, abychom tento soulad trpělivě a s Láskou teprve vytvořili...?

br. Dája, varhaník

Setkání v Parlamentu při příležitosti 173. výročí narození T. G. Masaryka

V pondělí 6. března 2023 se v budově Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky uskutečnilo již tradiční setkání při příležitosti 173. výročí narození Tomáše Garrigua Masaryka. Setkání pořádala Církev československá husitská pod záštitou 1. místopředsedkyně Poslanecké sněmovny PČR ing. Věry Kovářové v rámci projektu „**Naše a evropská společnost**“. Projekt byl uskutečněn za laskavé podpory nejen Poslanecké sněmovny, ale i Ministerstva kultury ČR. A tak se po dvouleté pauze vynucené epidemiologickými opatřeními setkání opět navrátilo do prostor Poslanecké sněmovny na Sněmovní 1, kdy alespoň loni byla vzpomínka na prezidenta Masaryka připomenuta při bohoslužbě slova v kostele CČSH v Praze Dejvicích.

Úvodem zazněla slova místopředsedkyně PS PČR Ing. Věry Kovářové a pozdravy s projevem od patriarchy CČSH ThDr. Tomáše Butty, Th.D. a pražského biskupa CČSH doc. ThDr. Davida Tonzara Th.D., dr. h. c. Ve svých projevech nám připomněli masarykovské hodnoty jako humanita, mravnost, pravda. Byla vzpomenua známá myšlenka T. G. Masaryka o malé soustavné neutuchající každodenní práci, která byla dále rozvedena. Jejím základem jsou tři oblasti, a sice mravnost, politická angažovanost a vzdělanost. Vzdělanost jak v rozsahu historickém, tak i politickém. Sám Masaryk studoval díla J. A. Komenského. Masarykův odkaz je nutné si připomínat i nyní, pro jeho aktuálnost. Dnes třeba téma demokracie. Masaryk demokracii chápal jako diskusi. Když se porozhlédneme v dnešní době kolem sebe, v politice, ve zpravodajských médiích či na sociálních sítích, dovedeme skutečně hodnotně diskutovat? Dle Masaryka je pravá diskuse tam, kde si lidé navzájem důvěřují a hledají pravdu – rozhovor mezi rovnými, založený na lásce k dobru celku. Láska a úcta ke člověku. Demokracie sama nevychovává. Kdo vychovává společnost, je rodina, škola, církev, státní správa, literatura a žurnalistika. I cílem žurnalistiky je kultivovat, vzdělávat, vychovávat.

Na programu tohoto setkání byly dvě přednášky. První přednáška Mgr. Jakuba Smrčka, Th. D., ředitele Husitského muzea v Táboře, byla věnována tématu „*Česká reformace jako inspirace Masarykova myšlení*“. Masaryk byl člověkem, jehož smýšlení bylo založeno na humanitě, pravdě, mravnosti. Jeho myšlenky vycházely z české reformace v husitské době, jejichž základem byly myšlenky Husa, na které chtěl navázat a pokračovat v nich filosoficky. Sympatizoval s Janem Žižkou, ale odvrátil se od jeho násilí. Tím se hlásil i k Petru Chelčickému, Jednotě bratrské, následně představitelům národního obrození. I přesto, že by Žižku raději viděl bez spojení s násilím, tak ovšem současně vnímal, že zlu se musí odporovat, vždy a všude a když je to nutno, tak i silou. Proti zlu obrana není jen

nutná, ale mravně dovolená. Dne 21.12. 1918 Masaryk navštívil Tábor po návratu vlakem z exilu do vlasti, po první světové válce, kde na této zastávce zazněla jeho památná věta „*Tábor je náš program*“. V rámci oslav jeho 4. zvolení prezidentem v roce 1934 byla odhalena na vlakovém nádraží pamětní deska s tímto jeho výrokiem. Pamětní deska měla zajímavou, stěhovavou historii, kdy za 2. světové války v roce 1940 se musela ukrýt, byla sejmuta a znovu se vrátila na svoje místo po válce v roce 1946. Za komunistického režimu kolem roku 1951 dokonce změnila i původce výroku, kdy reliéf T. G. Masaryka byl nahrazen reliéfem Jana Žižky z Trocnova. K obnově původní desky na nádraží došlo až po sametové revoluci z iniciativy železničářů z táborského Občanského Fóra. Můžeme říci, že vznik Československé republiky se děl v upomínce naší reformace: Husa, Žižka, Chelčického, bratři Jednoty Bratrské, představitelů národního obrození.

Druhá, neméně zajímavá přednáška byla od doc. Mgr. Jaroslava Šebka, Ph.D., DSc., historika, pracovníka Historického ústavu AV ČR, v. v. i., věnována tématu „*Církev v době první republiky ve vztahu k prezidentu T. G. Masarykovi*“. T. G. Masaryk byl člověk duchovní, vnitřně se odvíjející od mravnosti. Byl humanitní, mravní, etický, nábožensky založený, ale můžeme si dovolit říci, že nebyl člověkem církevním. Jeho vztah k církvi a náboženství byl vztahem dynamickým, který se proměňoval v čase podle dobových skutečností. S příchodem roku 1918 a událostí navazujících na reformaci, odmítal princip klerikalismu (vymezení se vůči katolické církvi, s kritickým vztahem k církvi). Měl představu sloučit víru s rozumem, který představovala moderní věda. Současně vůči nekatolickým církvím nebyl také bez výhrad. Masaryk podle patriarchů K. Farského a G. A. Procházky souzněl s ideály církve. Službu viděl jako službu humanitním a mravním ideám. Tak lze i rozumět další z jeho důležitých vět s trvalou hodnotou: „*Ježíš, ne Caesar; toť smysl našich dějin a demokracie.*“

Masaryk se podílel na zvýraznění duchovních tradic do kalendáře nově vznikajícího státu.

Dne 6. 7. 1925 k 510. výročí upálení mistra Jana Husa byly oslavy Husova jubilea poprvé pojaty jako oficiální státní svátek. Tak vznikl v této době Masarykův konflikt s církvemi, především s římskokatolickou, a došlo k vážné diplomatické roztržce mezi Československem a Vatikánem. Nešlo z jeho strany až tak o urovnání konfliktu, jako o vyzdvižení mistra Jana Husa, z čehož moc radosti neměl tehdejší ministr zahraničí Edvard Beneš. Spory se podařilo urovnat až po dvou a půl letech.

T. G. Masaryk se snažil víru, ideály vtělovat do politického života, vize politiky ze svého prožívaného duchovního života, který se vymykal církevním pravidlům.

Jednotlivé přednáškové bloky byly zpestřeny uměleckým vystoupením komorního sboru Mistra Jakoubka ze Stříbra pod vedením Hany Tonzarové, který si k této příležitosti připravil skladby především z Rohova, Amsterodamského, Jistebnického kancionálu a svoje účinkování zakončil chorálem *Kdož jsou Boží bojovníci* dle Jistebnického kancionálu z roku 1420.

Z projevů jednotlivých přednášejících bylo zřejmé, že prezident osvoboditel T. G. Masaryk, demokratický politik, humanista, filozof, byl a je inspirací nejen pro Církev československou husitskou, ale především jí může být i nám všem pro dnešní dobu.

Setkání bylo ukončeno modlitbou nejen za prezidenta Masaryka, ale i našeho nově zvoleného prezidenta, politiky a nás všechny s požehnáním na cestu patriarchou CČSH Tomášem Buttou.

Vzhledem k zajímavosti obsahu přednášek, které zazněly na tomto setkání k počtě jména T. G. Masaryka v Praze, jsem vám chtěl alespoň těmito pár řádky přiblížit toto setkání. Kdo by se chtěl detailněji obeznámit s jednotlivými hodnotnými přednáškami, tak v tištěné podobě vychází již tradičně ve sborníku. Bohu díky a organizátorům za toto setkání, které se mohlo opět po dvou letech uskutečnit.

bratr Jaroslav Jura

VÝROČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ BLANENSKÉ FARNOSTI

V měsíci březnu L. P. 2023 jsme prožili každoroční výroční shromáždění blanenské farnosti v neděli 12. 3. 2023 v 9:00 hodin v Blansku. Na bohoslužbách nás bylo kolem stovky a následně čtyřicet bratří a sester a několika dětí přijalo pozvání nad ohlédnutím se za minulým rokem a výhledem do budoucna. Co nám řekl bratr farář?

Milé sestry a milí bratři.

Rád bych vás seznámil s tím, jak jsme prožili rok L. P. 2022.

Úvodní bohoslužby v neděli 12. března L. P. 2023/

Jak jsme žili v naší blanenské náboženské obci po celý uplynulý rok?

Naše farnost měla k 31.12. 2022 celkem 637 členů a Bohu díky i spoustu dalších příznivců, kteří se zatím necítí být členy našeho společenství, ale moc rádi přijdou, podílejí se na mnoha setkáních. O činnosti farnosti se snažíme pravidelně informovat na webových stránkách, které spravuje bratr Ing. Jiří Alexa, a farním zpravodajem, který vychází každý měsíc, o prázdninách pak jako dvojčíslo.

Bohoslužby se v našem Husově sboru v Blansku po celý rok konaly pravidelně každou neděli, pátek i svátky. Ve farním kostele v Blansku bylo za L. P. 2022 vykonáno 136 bohoslužeb s celkovou účastí 9.361 osob. V podstatě lze říci, že v pátek se průměrně pohybovala účast kolem 50 bratří a sester, v neděli kolem 90 účastníků a o svátcích 120 lidí. Byly slaveny všechny svátky podle liturgického kalendáře. V naší farnosti bylo také vykonáno 278 bohoslužeb v obcích mimo Blansko, kde je účast menší, 4.687 bratří a sester. Často místní společenství nesou ti nejvěrnější a mají zájem svoji farnost podporovat. Samozřejmě účast také provází změny počasí, nemoci i další nabídky dění v obcích (zejména ve sváteční dny).

Výroční shromáždění vede bratr předseda rady starších, Ing. Patrik Hanáček

- Téměř všechny bohoslužby vykonal náš bratr farář sám, v neděli 17. 9. 2022 byl u nás bratr biskup Mgr. J. J. Dovala. Po uvedení do služby kazatelky bratra faráře Bohoslužbou Slova zastupovala několikrát sestra kazatelka Ing. Martina Bulgurovská. Několikrát během roku i na Blanensku vykonala Bohoslužby Slova sestra kazatelka Lidka Hadačová z Vyškova. Na konci adventu a o Vánocích byl u nás hostem na kazatelně bratr bohoslovec Dominik Dostál, při návštěvě své babičky v Blansku.
- Konaly se také bohoslužby a setkání venku v přírodě u kaple sv. Rodiny v Černé Hoře a u Boží muky v Rudici. Domů jsme se vraceli z těchto setkání neobyčejně občerstveni a obohaceni.
- Do kazatelského kurzu brněnské diecéze od nás chodí bratr Ing. Jarek Jura.
- Večeře Páně byla vysluhována při každých 414 bohoslužbách.
- Svátost Pokání byla slavena 62krát v předem daných dnech (1. a 4. neděle adventní, Silvestr, Nový rok, Popeleční středa, Květná neděle, Zelený čtvrtek, Letnice, Děkuvzdání za úrodu, Dušičky).
- Rodiny a bohoslužby. Při bohoslužbách na některých místech se účastní tři generace. Větší děti slaví s dospělými liturgií, menší děti si tiše hrají v kostele v dětském koutku.
- Za hudební doprovod při bohoslužbách děkujeme na prvním místě naší kantorce, varhanici Bc. Niky Slavíčkové, která hraje a zpívá při všech bohoslužbách v Blansku a na vesnicích, dále vypomáhá bratr MgA. Dalimil Ševčík z Vyškova. Při obřadech hraje Bc. Niky Slavíčková za výrazné pomoci Mgr. Martina Jakubíčka z Brna.
- Našich 7 biřmovanců se sešlo 20krát v přípravce, a slavnost biřmování proběhla 17. září 2022. Nakonec svátost biřmování přijalo 5 biřmovanců.
- Biblické hodiny, se konaly v podstatě v čase školního roku v sále na faře v Blansku, bylo jich celkem 38, probírány byly tematické cykly a knihy Exodus a Deuteronomium s exegetickým výkladem. Připravoval je pro nás Ing. Jiří Rokos. Průměrná účast se držela kolem 10 až 12 sester a bratří.
- Biblický kroužek pro děti se konal pravidelně v Blansku na faře, účastnilo se jej 6 dětí. V Boskovicích se setkání pro děti účastní 8 dětí a v Lysicích 5 dětí. Konala se průběžná příprava dětí na první večeři Páně.
- První přijímání Večeře Páně bylo v neděli 12. června 2022.
- Každou neděli v Blansku po bohoslužbách probíhá setkání na faře při čaji, kávě a zákusku. Účastní se jej průměrně kolem 35 lidí.
- Pokřtěných bylo 14 dospělých a 76 dětí.
- O církevní svatbu požádalo a bratr farář do manželství doprovodil 131 párů.
- Farář vykonal 25 církevních pohřbů v kostelích, obřadních síních a na hřbitovech, což je pokles o 50 % oproti minulým rokům.
- Pastorační návštěvy u členů sboru a také u mnoha dalších spolu s farářem vykonávají také ti, kdo roznášejí farní zpravodaj a mají přehled o tom, komu se jak daří a kdo s čím potřebuje pomoci, a pravidelně obdařují mnoho lidí ve svém okolí pozorností, péčí, dodávají optimismus i množství všelijakých dobrot. Podařilo se nám vykonat 178 návštěv a rozhovorů. Bratr farář dvě odpoledne v týdnu věnuje různým rozhovorům s lidmi, kteří s rozličnými prosbami přicházejí na faru.

O financích farnosti nás podrobně informoval nový finanční zpravodaj Jirka Alexa. V měsíci únoru došlo ke změně na pozici finančního zpravodaje a správce administrativy pro Blanensko (a v některých oblastech i pro Vyškovsko). Tuto agendu po celých 8 let velmi pečlivě zastávala sestra Jitka Alexová. Díky její obětavé práci, bez jediné koruny finanční odměny, jsou finanční a hospodářské záležitosti v naprostém pořádku. Zvládly se i velké akce jako rekonstrukce fary v Blansku. Jitce bylo vysloveno poděkování.

O finančních věcech mluvil finanční zpravodaj naší farnosti ing. Jiří Alexa

Sestra Jitka na svoji funkci rezignovala ze zdravotních důvodů k 20. 2. 2023 a následně Rada starších na své schůzi konané 20. 2. 2023 ze svých řad zvolila nového finančního zpravodaje, kterým se stal Ing. Jiří Alexa. Během března proběhlo několik setkání k předání agendy a dokumentů a proběhl zápis nového statutárního zástupce do registru neziskových organizací. Jirka už se plně ujal své služby pro naše společenství. Bohu díky za něj!!!

Následně sestra Blaženka Jabůrková přednesla zprávu Revizní komise rady starších a vyslovila poděkování všem za jejich službu. Vše máme v pořádku.

Následovala volba člena rady starších **Mgr. Michala Ševčíka, LL.M.**

Většinou jej znáte z bohoslužeb, setkání, a jako spolupřevodce filozofickými večery.

Rada starších a revizní finanční výbor, zleva:

Michal Ševčík, Martin Kopecký, Patrik Hanáček, Vladka Konečná, Jarek Jura, Eva Krejčí, Jana Skácelová, Jan Nečas, Blažena Jabůrková, Jiří Alexa.

Kdo je Michal?

Mgr. Michal Ševčík, LL.M. se narodil v roce 1986 v Brně, jeho rodina pochází z Veselice a Sloupu. Pracuje jako manažer pro odborné vzdělávání (CAD modelování, CAM programování, průmysl 4.0) a externě jako učitel na Mendelově univerzitě. Byl pokřtěn jako dospělý v roce 2007 na Botanické v Brně. Od roku 2022 společně s Kamilem Ďurišem moderuje a vede přednášky o filozofii a kritickém myšlení pro naši farnost. Je ženatý a se svou ženou Petrou letos očekávají příchod nového člena rodiny.

Jeho zájmem jsou realistická filozofie, sociální pedagogika a politologie; zabývá se rovněž historií Církve československé husitské, českým modernismem a dělnickým hnutím. Je předsedou spolku Helianthus – Institutu pro kulturu a vzdělávání, který spolupracuje s Mendelovou univerzitou v oblasti třetí role univerzity a s MČ Brno-sever. V rámci této iniciativy společně s bratrem farářem Martinem slaví každoročně husovské slavnosti v Soběšicích u jediného památníku mistra Jana Husa v Brně.

Celé letošní shromáždění se neslo ve velmi přátelské atmosféře vzájemného pochopení a porozumění. Což je v dnešní době, kdy se lidé vyhraňují a jeden na druhém stále jim něco vadí, **OPRAVDU VELKÝ ZÁZRAK!**

Bohu díky za vše. Vytvrvejme a bud'me dobří!

Patrik Hanáček, předseda rady starších

QR KÓD PRO PLATBY NA KOSTELNÍCH POKLADNIČKÁCH

Milé sestry a bratři,

jistě jste si mnozí všimli (a bratr Martin to zmínil při bohoslužbách), že se na kostelních pokladničkách objevil „čtvereček s rozsypaným čajem“. Technicky znalejší vědí, že je to QR kód pro předvyplnění platebního příkazu z bankovní aplikace v chytrém mobilu či tabletu. QR kód je dvojrozměrnou obdobou klasického čárového kódu, který znáte z každého zboží v obchodech, ale dokáže pojmout více znaků, proto se v dnešní době používá např. pro rychlé předávání vizitek, internetových odkazů, či právě platebních údajů.

Použití je rychlé a bezpečné. „Samo“ to nic neudělá, vše má pod kontrolou uživatel, který musí otevřít svoji bankovní aplikaci, zadat novou platbu a vybrat možnost „QR platba“. Pak už stačí namířit foťák na kód, aplikace si doplní číslo účtu naší NO: 244035648/0300 a zprávu pro příjemce „dar“. Částka není uvedena a záleží jen na uvážení dárce.

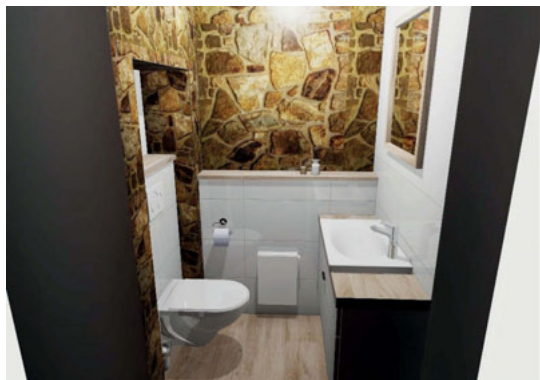

Upřímné Bohu díky

Platby přímo na účet jsou jednodušší jak z pohledu účetní evidence (méně dokladů), tak z pohledu manipulace (směňování mincí na bankovky, vkládání bankovek přes vkladomat zdarma), ale samozřejmě jsme vděční za všechny Vaše dary, ať v hotovosti či přímo na účet a patří Vám upřímné Bohu díky. S péčí řádného hospodáře investujeme všechny získané finanční prostředky do chodu našeho společenství a strádáme pro léta hubená, která dříve či později určitě přijdou.

Váš Jirka Alexa, finanční zpravodaj

KOMNATA NEJVYŠŠÍ POTŘEBY

Když dělám občasnou údržbu technického vybavení u nás v Dřevěném kostele, téměř pokaždé dovnitř nakoukne někdo kolemjdoucí, který náš kostel nezná, ale je zvědavý, co je uvnitř. Vždy se snažím povědět alespoň něco málo o budově samotné a pozvat je na naše bohoslužby. Občas jako vtípek dodám, že máme zezadu i záchod a mnozí se tomu diví a tuto vybavenost oceňují.

Kdo z Vás tuto místnost navštívil, byl v ten moment jistě rád, že ji vůbec máme. Bratr kostelník Jeníček ji udržuje v pořádku a čistotě, ale upřímně – je svou funkčností a vzhledem již za zenitem. Rozhodli jsme se kostelní toaletu renovovat, aby se zlepšil hygienický standard, údržba i komfort pro nás uživatele. V období do Velikonoc proběhne celková rekonstrukce – instalace závěsného WC, s tím související rozvody vody a odpadu, nové obklady, rekonstrukce elektroinstalace (osvětlení, přímotop, ohříváč vody) a zařizovacích předmětů i umyvadlo, skříňka na čisticí prostředky, zrcadlo. Práce proběhnou pod taktovkou nejpovolanejších – celou akci zastřešuje a **darem naší farnosti věnuje bratr Ing. Josef Vrba a jeho firma CERGOMONT s. r. o.**, za což mu upřímně děkujeme. Projekční přípravu společně s ním zpracovává předseda Rady starších Patrik Hanáček, samotná píseň práce se rozezní pod taktovkou bratra faráře Martina Kopeckého a skříňku na míru vyrobí bratr Pavel Pravec. Všem za jejich nasazení děkujeme a těšíme se na výsledek!

Za okrašlovací spolek farnosti

Jirka Alexa

DIECÉZNÍ POUŤ DO IVANČIC

Na sobotu 25. března L. P. 2023 připravila naše brněnské diecéze pouť do Ivančic k výročí muže Božího Jana Blahoslava. Bratr farář Martin nás povzbudil, abychom se poutě zúčastnili. Bratr Jarek Jura se ujal organizace na naši blanenskou farnost pro nás blanenské poutníky. Z Vyškovska se k nám připojili manželé Hadačovi. Byl to pěkný a duchovně plně prožitý den. Rádi jsme jej prožili a setkali se s lidmi, přáteli i novými tvářemi ve společenství naší církve. Bohu díky za organizátory, bohoslužby sloužené našim brněnským biskupem J. J. Dovalou a pěkný program v Ivančicích.

Připomeňme si život Jana Blahoslava, svědka upřímné a živé víry.

Narodil se v Přerově na Moravě v měšťanské rodině, která se věrně hlásila k Jednotě bratrské. Stalo se tedy po zákonu rodinné výchovy a tradice, když Blahoslav sám tak úzce spojil svůj život a tvorbu s touto reformní církví. Nižší vzdělání mu daly bratrské školy v Přerově, vyššího vzdělání nabyt na zahraničních univerzitách. Studoval mimo jiné ve Wittenbergu, kde měl i možnost poznat německé reformační hnutí a jeho hlavního představitele Martina Luthera, a v Basileji. Zde se sblížil s českým humanistou trvale tam

působícím, se Zikmundem Hrubým z Jelení. Studii a pobytom v cizině Blahoslav získal velký rozhled, který ho připravil pro další dráhu a ovlivnil podobu jeho celé činnosti: hluboce pronikl nejen do teologie, ale i do humanistických zásad jazykové, literární a vědecké práce. Po návratu ze studií pracoval ve prospěch Jednoty bratrské v jednom z jejích důležitých středisek v Čechách, v Mladé Boleslavi. Po svém zvolení biskupem církve (1557) přesídlil do jejího neméně důležitého střediska na Moravě, do Ivančic, a tam pak zůstal až do smrti. Vedle povinností biskupa spravoval jako tajemník Jednoty bratrské její archiv, a stal se tak i jejím dějepiscem.

Sám velice vzdělán, Blahoslav vedl zápas o prosazení vyššího vzdělání v Jednotě bratrské. Odpůrce nacházel zejména v bratrském biskupovi Janu Augustovi. Své zásadní stanovisko souhrnněji vyjádřil v důvtipně vedeném polemickém spisku *Filipika proti misomusům* (1567, filipika = bojovná řeč, misomusové = nepřátelé vzdělání). Blahoslav však nevedl jen takovéto polemiky a nevytyčoval jen náležité cíle. V celé své tvůrčí činnosti se řídil přesvědčením o potřebnosti vzdělání a usiloval o pozvednutí kulturní úrovně Jednoty bratrské. Až na několik drobných prací napsaných v latině tvořil česky, a stal se tak velkým pokračovatelem Viktorina ze Všehrd a jeho snah o český humanismus. Blahoslav byl bohatou, mnohostrannou osobností, schopnou zasahovat hned do několika tvůrčích oblastí. Do teorie i praxe zpěvu a pak i skladatelství zasvěcovala jeho *Musica, to jest Knížka zpěvákům, náležitě zprávy v sobě zavírající*. Poprvé vyšla knižně roku 1558, její druhé vydání bylo rozšířeno o dva charakteristické dodatky: „Zprávy některé potřebné těm, kdož chtí dobře zpívatí“ a „Naučení potřebná těm, kteříž písně skládati chtějí“.

Otázkami, jak vést kázání, které náleželo vedle duchovního zpěvu k základu bratrské bohoslužby, a jak dosáhnout jeho náležité úrovně, se zabýval spis *Vady kazatelů* (1571). Výsledkem Blahoslavova dlouholetého pozorování mateřského jazyka a též touhy po jeho vytříbenosti a kultuře se stalo rozsáhlé jazykovědné dílo *Gramatika česká* (1571), ústící v nároky na jazykovou správnost a čistotu češtiny. Také toto dílo mělo sloužit praxi, zejména kazatelské. Blahoslavova *Musica* úzce souvisela s jeho mimořádným činem, sestavením *Šamotulského kancionálu* (1561), nazývaného podle místa prvního vydání v polských Šamotulách u Poznaně. Jeho vlastní název zní *Písně duchovní evanjelisticke*. Druhé, upravené vydání vyšlo už na Moravě, v bratrské tiskárně v Ivančicích, a proto se tento sborník duchovních písní nazývá i Ivančický kancionál.

Ještě významnějším Blahoslavovým činem se stal jeho překlad Nového zákona, vydaný roku 1564 pod názvem *Nový zákon vnově do češtiny přeložený*. Jeho úspěšný překladatelský čin nezůstal bez odezvy, stal se v Jednotě bratrské podnětem k novému překladu celé bible. Na něm pracovala po dlouhou dobu skupina překladatelů a s použitím upraveného Blahoslavova Nového zákona ho postupně vydala už po Blahoslavově smrti v letech 1579–1594 pod názvem *Bibli česká*. Protože dílo bylo vytištěno v bratrské tiskárně v Kralicích na Moravě, začalo se mu říkat *Bible kralická*.

Vaši Marcelka a Jirka Forstovi

O SVÁTOSTECH

SVÁTOSTI A SVÁTOSTINY

V předchozích vydáních farního zpravodaje jsme si povídali o jednotlivých svátostech. Nyní jen stručně shrnutí a krátké doplnění.

Pojem *svátost* se v češtině objevil pod vlivem latinského pojmu *sacramentum* (posvátná věc, posvátný úkon). Do teologického slovníku jej vnesl Tertullianus, nejvýznamnější latinsky píšící křesťanský spisovatel přelomu 2. a 3. století, který je považován za autora základní křesťanské terminologie v latinském jazyce. Ekvivalentem tohoto pojmu je *mysterium* (novozákonní, původně řecký pojem).

SVÁTOSTI ustanovil Ježíš Kristus, který prostřednictvím viditelného symbolu zprostředkovává neviditelnou Boží milost. Milost je projev Boží lásky k člověku. Milost je to, co člověk dostává, aniž si to něčím zasloužil, dostává dar z Lásky.

SVÁTOSTI dělíme na iniciační svátosti a svátosti stavu (stavovské). Iniciační svátosti jsou křest, biřmování, večeře Páně, svátost pokání a útěcha nemocným. Svátosti stavu pak manželství a svěcení kněžstva.

Kromě svátostí se setkáváme tzv. **svátostinami**.

Svátostina (lat. *sacramentalium*) je svátosti se blížící liturgický úkon, jenž však na rozdíl od ní nemá přímou oporu v Novém zákoně. Není tedy ustanovena Kristem, nýbrž církví. Svátostiny jsou posvátná znamení, jimiž bývají posvěcovány různé životní stavy, nejrůznější události křesťanského života i používání věcí prospěšných člověku. Nejčastější je pohřební obřad, dále pak žehnání, což jsou modlitby a rity, jimiž se Bohu děkuje za dílo stvoření a vyprošuje se od něj jeho milost pro konkrétního člověka přímo či skrze užívání nějaké věci – např. žehnání dopravních prostředků, žehnání domu, žehnání školákům do nového školního roku...

Rozlišovat mezi svátostmi a svátostinami se začalo až ve středověku z důvodu teologické systemizace.

Křesťanské svátosti a obřady (svátostiny) doprovází člověka při všech zásadních okamžicích jeho života. Dotýkají se tak chvíle narození, uvedení do dospělosti, aspektů viny a odpuštění, chvíle slavení hostiny, ale i nemoci, utrpení a smrti. Svátosti doprovází člověka také při životních krocích, jako je např. trvalé spojení života s druhým člověkem nebo kněžské svěcení.

Vaše sestra Radka

Literatura a zdroje – čerpáno z výkladu liturgie CČSH Kristus vprostřed nás od Vladimíra Hrabý a z jiných zdrojů.

ÚVOD DO BIBLICKÝCH KNIH

V hebrejské bibli patří do skupiny pěti knih, kterým se říká sváteční svitky. Tyto knihy s postupně čtou při určitých svátcích. Postupně během roku to jsou:

- Velikonoce (Pesach): Píseň písní
- Letnice (slavnost týdnů): Rút
- Výročí zničení chrámu: Pláč
- Slavnost stánků: Kazatel

V měsíci dubnu tedy přeskočíme pořadí a budeme se podrobněji věnovat knize **Píseň písní**.

Píseň písní

Název – hebrejsky: šir ha širim – doslova „nejkrásnější píseň“, latinsky *Canticum canticorum*
Důvod zařazení do Bible? Lásky mezi mužem a ženou je chápána alegoricky jako vztah mezi Hospodinem a Izraelem, resp. Kristem a církví. Byly o to však od počátku spory. Již na počátku letopočtu je doloženo, že se Píseň písní zpívala v krčmách při víně. Na druhé straně o ní někteří rabíni říkali: „Všechny spisy Bible jsou svaté, ale Velepíseň je velesvatá.“ Patří po výkladové stránce k nejtěžším.

Dvě základní otázky: Jde o drama, nebo o volnou sbírku milostných písní? Je základním smyslem knihy alegorie (lásky mezi Bohem a lidem Božím)?

Drama: Často jsou na kraji textu uváděny postavy. To už je v Sinajském kodexu ze 4. stol., ale nejsou původní. Kolik je tu však postav? Milý, Milá (pastýř, pastýřka), Šalomoun, přátelé, bohatýři, jeruzalémské dcery...

První verze: dvě hlavní postavy: Šalomoun a Šulamitka a sbor (jeruzalémské dcery).

Děj se točí kolem krále a krásné venkovské dívky, která uchvátila srdce krále. Po prvním setkání a projevech lásky dochází ke sňatku (3,6–5,1). Pak přichází různé potíže, ale nakonec je vztah hluboký a pevný. Kniha podle této teorie vypráví o očistné Lásce. Líčí odklon Šalomouna od polygamie k monogamii a objevuje lásku krále k prosté venkovské dívce.

Druhá verze: Jde o trojúhelník lásky. Šalomoun a Šulamitka jsou hlavními postavami, ale dívka už krále nemiluje. Má ráda prostého hochy z venkova, pastýře. Šalomoun se chce násilím zmocnit Šulamitky, aby ji připojil ji ke svému harému, ale ona je věrná svému pastýři. O Šalomounovi se tu mluví se zřetelným odstupem, 3,6–11, kde je vyzdvihován, a 8,11–12, kde je odmítán: *Vinici měl Šalomoun v Baal-hamónu; svěřil tu vinici hlídačům; za její ovoce každý mu přinést musí tisíc šekelů stříbra. „Má vinice patří mně, jen mně samotnému. Měj si ten tisíc, Šalomoune, a dvě stě pro ty, kdo hlídají ovoce její.“*

Problém je, že počet postav opravdu není jasný. Dramata nejsou v bibli ani na Blízkém východě nikde doložena, kniha nemá ráz vyprávění, chybí v ní děj.

Dnes převažuje názor, že jde o sbírku milostných písní. Jedna odbornice jich napočítala 31. Nespojuje je děj, ale společné téma lásky mezi mužem a ženou, kterou oslavují. Volná sbírka milostných písní, která má však promyšlenou kompozici. Jsou však různé teorie, kde hledat jejich původ.

a/ svatební oslava – srovnáním se svatebními písněmi v dnešní Syrii

b/ kulticko-mythologický původ – svatý sňatek dvou bohů (Tammuz a Ištar)

c/ Šalomounovo autorství – pravděpodobně některá z písní může být od Šalomouna. Zájem o floru a faunu by odpovídal jeho zálibě (Královská 4,32).

Původ písní: motivy egyptské (1,9): Ke klisně vozu faraónova jsem tě připodobnil, má přítelkyně. Dále motivy mezopotamské, ale většinou palestinské.

Některé části ukazují na severní Izrael:

2,1 Šáron je rovina jižně od Karmelu

4,8 hory na sever od Izraele

6,3 Tirsá – jméno dočasného hlavního města severního království. (1. Královská 16,23)

Jiné výrazy zase ukazují na Judsko: V pozadí je ještě nerozdělené království, jaké bylo za Šalomouna. Některé výrazy svědčí o době velmi staré, jiné byly doplněny do doby pozdější. Od 5. století čtou Židé knihu při Velikonocích. Její zvěst se tedy chápala v souvislosti se zvěstí o mocném činu Boží lásky, který znamenal vysvobození z Egypta.

Bratr Jiří

DUCHOVNÍ POVZBUZENÍ

V novém seriálu se vrátíme k letošnímu Aliančnímu týdnu modliteb. Bude nás provázet k zamyšlení text a jeho výklad Žalmu 23. NEBUDU MÍT NEDOSTATEK

BIBLICKÝ TEXT:

„Běda pastýřům, kteří hubí a rozptylují ovce mé pastvy, je Hospodinův výrok. Proto takto praví Hospodin, Bůh Izraele, o pastýřích, kteří pasou můj lid: Vy jste rozptýlili mé ovce, rozehnali je a nestarali se o ně. Hle, postarám se o vás za vaše zvrácené činy, je Hospodinův výrok. Já sám shromáždím ostatek svých ovcí ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, přivedu je zpět na jejich pastvinu, budou plodné a rozmnoží se. Ustanovím jim pastýře a budou je pást; nebudou se už bát ani děsit a nebudou pohřešovány, je Hospodinův výrok. Hle, přicházejí dny, je Hospodinův výrok, kdy vzbudím Davidovi spravedlivý Výchonek. Bude kralovat jako král, jednat rozumně a vykonávat v zemi právo a spravedlnost.“ (Jeremiáš 23,1–5)

I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: „Lidský synu, prorokuj proti pastýřům Izraele. Prorokuj a řekni těm pastýřům: Toto praví Panovník Hospodin: „Běda pastýřům Izraele, kteří pasou sami sebe. Což pastýři nemají pást ovce? Pojídáte tuk, oblékáte se vlnou, porážíte vykrmené, ale ovce nepasete. Neduživé jste neposílili, nemocnou jste neléčili, polámanou jste neovázali, zaběhlou jste nepřivedli nazpět, po ztracené jste nepátrali, panovali jste nad nimi násilně a surově. Jsou rozptýlené, jsou bez pastýře; staly se potravou veškeré polní zvěři a zůstávají rozptýleny. Mé ovce bloudí všude po horách, po kdejakém vysokém pahorku, jsou rozptýleny po celé zemi a není, kdo by je hledal, kdo by po nich pátral.“ Slyšte tedy, pastýři, slovo Hospodinovo: Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, mé ovce jsou loupeny a stávají se potravou veškeré polní zvěři, protože nemají pastýře a moji pastýři mé ovce nehledají; pasou sami sebe, ale mé ovce nepasou. Proto, pastýři, slyšte slovo Hospodinovo! Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, chystám se na ty pastýře, budu je volat k odpovědnosti za své ovce. Nedovolím jim už pást ovce, aby místo nich pásli sami sebe. Výsvobodím své ovce z jejich chřtánu, nebudou jim potravou.“ Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat.“ (Ezechiel 34:1–11)

ZAMYŠLENÍ

Jeremiášův text nás zavádí do posledních let, které vedou ke zničení Jeruzaléma Babyloňany a Chaldejci (586 př. n. l.). Během této doby byl Jeremiáš v domácím vězení a v jednu chvíli byl dokonce spuštěn do cisterny. Byl přesvědčen, že město padne, cítil, že jeho poselství nebylo vyslyšeno. Byla mu odeprána osobní svoboda a měl všechny důvody k zoufalství. Je fascinující vidět, že mu nepropadl. Místo toho se kriticky zamýšlel nad minulostí, nešetřil nikoho, zejména jeruzalémské krále, a představoval si budoucnost plnou naděje. Jedním z obrazů, které mu pomohly tuto naději formulovat, byl právě 23. žalm. Davidovu osobní cestu s Bohem Jeremiáš přetvořil v cestu národa přes porážku, zkázu a rozptýlení k vizi obnovy a návratu. Toto převyprávění národního příběhu jako ságy o dobrém pastýři si vyžádalo některé dramatické změny a doplnění souboru obrazů, které 23. žalm tvoří. Bůh stále řídí dějiny a není bezmocný, když určení pastýři jeho stáda selhávají v péči o jeho ovce. Tito bezcenní pastýři se „nestarali“ o Boží ovce, a tak reaguje slovy „postarám se o vás za vaše zlé skutky.“ Bůh znovu vstoupí do dějin a „shromáždí zbytek“ svého stáda. „Přivede je zpět.“ A „ustanoví pastýře... , kteří je budou pást.“ Jeremiáš sní o spravedlivé ratolesti, kterou Bůh vzbudí „pro Davida“ (tj. bude Davidovým potomkem). Tento budoucí vládce bude vládnout jako král, bude jednat moudře a vykonávat spravedlnost a právo. Judsko bude zachráněno a Izrael bude bydlet v bezpečí. Je

úžasné uvažovat o silné víře a neochvějně naději člověka, který dokáže napsat takový text, zatímco žije (pravděpodobně v domácím vězení) ve městě odsouzeném k pádu. Vyplenění města bylo nevyhnutelné a každého, kdo by po něm zůstal naživu, by nejspíš čekalo doživotní otroctví v cizí zemi. Kolik z nich by na cestě do Babylonu zemřelo? Jeremiáš projevuje nefalšovanou odvahu a velikost srdce. Nejenže říká, že „všechno ještě dobře dopadne.“ ale také potvrzuje, že návrat z Babylonu svou velikostí a povahou předčí exodus z Egypta! Jeremiáš dal příběhu nový politický rámec, který 23. žalm nemá. Motiv návratu ztracené ovce se proměňuje v motiv návratu národa do vlastní země a k Bohu. Jeremiášův text ukazuje, že selhání vůdců a vedení je vážná věc a že tato selhání nebudou Bohem přehlížena. Bůh vstupuje do lidských dějin. Ztratit se mohou nejen jednotlivci, ale i celé národy (jak vidíme u současného Ruska), ale i církve či sbory. Mohou být ztracené, rozptýlené a zničené. Stádo však patří Bohu (nikoli pastýřům). On sám se o něj stará i tehdy, když pastýři selhávají. Uprostřed zkázy naděje neumírá. Jeremiáš potvrzoval neochvějnou naději v budoucnost právě v době, kdy se svět kolem něj řítit do propasti zkázy, smrti, otroctví a vyhnanství.

Bratr Jiří

OTÁZKY, KTERÉ NÁS ZAJÍMAJÍ

Důvěřujeme Hospodinu?

Jeden velmi moudrý rabín umíral, kolem něj byla shromážděna jeho rodina, už mu nezbývalo mnoho času. Přítomní ho prosili: „Ještě než odejdeš, řekni nám tu největší moudrost, co znáš.“ Rabín řekl: „Všechno je jinak,“ a zemřel. Nevím, jestli s rabínem souhlasíte, ale určitě jsme se všichni mnohokrát setkali s tím, že něco bylo ve skutečnosti jinak, než jsme předpokládali. V mnoha dalších případech jsme možná pouze neobjevili, že je něco jinak, než jsme si mysleli. Boží slovo nám v této souvislosti dává jednu důležitou radu – je to jeden z nejčtenějších textů z knihy Přísloví. **Přísloví 3,5–6: „Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky.“**

Důležité je dát přednost Boží moudrosti před svou vlastní a poznávat ho na všech našich cestách. I když naše cesty nejsou vždy přímé, on je dokáže napřímít. On dokáže napravit i to, co my pokazíme. Položme si tedy každý z nás otázku: Důvěřuji Hospodinu? Důvěřuji skutečně svému Bohu? Co to vlastně znamená „důvěřovat Hospodinu“? Jistě to neznamená, že věříme, že se nám nemůže stát nic zlého, vždyť i Ježíši se na tomto světě stalo hodně zlého. Znamená to, že věříme, že Bůh je stále s námi, že nás miluje, záleží mu na nás, chce nás vést a má východisko z každé situace, do které se dostaneme – i když možná jiné, než jaké se nám líbí. Asi to podobně chápeme všichni, ale projevuje se skutečně taková důvěra v našich životech? Jak to poznáme? Pokud Bohu nedůvěřujeme, zákonitě si na jeho místo postavíme něco nebo někoho jiného, co nebo kdo nám poskytne pocit bezpečí. Může to být např. majetek, nějaký náš koníček, náš (manželský) partner, naše dítě, nebo třeba i náš zjev. Ať je to cokoliv nebo kdokoliv, je to naše modla. Je to jeden z případů, kdy „všechno je jinak“. Žijeme totiž v iluzi bezpečí, protože bez Boha svůj osud ve skutečnosti zajistit nemůžeme. Takto nelze žít naplno, nemůžeme dosáhnout skutečné spokojenosti. Náš úvodní text nám radí, že máme spoléhat na Boží moudrost, to znamená na vedení Duchem svatým. Je zajímavé, že i izraelský král Šalomoun, v Bibli označený za nejmoudřejšího člověka, jaký kdy na světě žil, se choval někdy hodně nemoudře; dokázal to ovšem rozpoznat a poučit se z toho. Zanechal nám o tom svědectví v knize Kazatel.

Lidská „rozumnost“ přináší často pýchu a „pravdu bez lásky“, která ubližuje. Hovoří o tom následující text. **1. Korintským 8,1–13:** „*Pokud jde o maso obětované modlám, víme, že ,všichni máme poznání‘. Poznání však vede k domyšlivosti, kdežto láska buduje. Jestliže si někdo myslí, že něco už plně poznal, ten ještě nepoznal tak, jak je třeba. Kdo však miluje Boha, je od něho poznán. Pokud tedy jde o to, zda se smí jíst maso obětované modlám, víme, že modly ani bohové tohoto světa nic nejsou a že jest jen jeden Bůh. I když jsou tak zvaní bohové na nebi či na zemi – jakože je mnoho takových bohů a pánů – my přece víme, že je jediný Bůh Otec, od něhož je všechno, a my jsme tu pro něho, a jediný Pán Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho.*“

Ale všichni nemají toto poznání. Někteří jsou až podnes tak zvyklí na modly, že jedí toto maso jako oběti modlám; jejich svědomí je nejisté, a proto je poskrvněno. Pokrm nás Bohu nepřiblíží; nejíme-li obětované maso, nic neztrácíme, jíme-li, nic nezískáme. Dejte si pozor, aby se tato vaše svoboda nestala kamenem úrazu pro slabé. Když někdo tebe, který máš poznání, uvidí za stolem v pohanském chrámě, zda tím nepřivedeš svědomí toho slabého bratra k tomu, aby také jedl maso obětované modlám? Jenže tak bude ten slabý tvým poznáním uveden do záhuby – bratr, pro kterého Kristus zemřel! Když takto hřešíte proti bratrům a ubijíte jejich slabé svědomí, hřešíte proti Kristu. A proto: je-li jídlo kamenem úrazu pro mého bratra, nechci už nikdy jíst maso, abych nepřivedl svého bratra k pádu.“

V korintském sboru tehdy řešili problém, zda je možné jíst maso, které bylo obětováno pohanským modlám a pak prodáváno ke konzumaci. Apoštol Pavel k tomu říká, že záleží na okolnostech. Protože modly „nic nejsou,“ konzumace takového masa nemůže člověku ublížit. Pokud by ale někdo „slabý ve víře“ s tím mohl mít problém, je třeba na něj brát ohled a kvůli němu raději takové maso nejíst. O něco později k tomu ještě dodává: **1. Korintským 10,23–33:** „*Všecko je dovoleno – ano, ale ne všechno prospívá. ,Všecko je dovoleno – ano, ale ne všechno přispívá ke společnému růstu. Nikdo ať nemyslí sám na sebe, nýbrž ať má ohled na druhého! Jezte všechno, co se prodává v masných krámech, a pro své svědomí se nepotřebujete na nic ptát. ,Hospodinova je země i její plnost.‘ Pozve-li vás někdo z nevěřících a chcete tam jít, jezte všechno, co vám předloží, a pro své svědomí se na nic neptejte. Kdyby vám však někdo řekl: ,Toto bylo obětováno božstvům,‘ nejezte kvůli tomu, kdo vás na to upozornil, a pro svědomí nemyslím vaše svědomí, nýbrž svědomí toho druhého. Proč by moje svoboda měla být souzena cizím svědomím? Jestliže něco přijímám s vděčností, proč mám být odsuzován za to, zač vzdávám díky? Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všechno číňte k slávě Boží. Nebudte kamenem úrazu ani Židům, ani Řekům, ani církvi Boží, já se také snažím všem vyjít vstříc. Nehledám svůj vlastní prospěch, nýbrž prospěch mnohých, aby byli spaseni.“*

Pavel měl jistě pravdu. Porovnejme to s rozhodnutím první církevní konference v Jeruzalémě: **Skutky apoštolů 15,28–29:** „*Toto je rozhodnutí Duchu svatého i naše: nikdo ať vás nezatěžuje jinými povinnostmi než těmi, které jsou naprosto nutné: zdržujte se všeho, co bylo obětováno modlám, také krve, pak masa zvířat, která nebyla zbavena krve, a konečně smilstva“.* To je ovšem něco poněkud jiného, než říkal apoštol Pavel. Přitom Pavel měl pravdu, církev měla pravdu – jak Pavel, tak církev byli vedeni Duchem svatým. Co z toho vyplývá? Že to, co je správné a k čemu Bůh vede, může být někdy v různých případech odlišné. Boží principy jsou vždy stejné, ale jejich naplnění může být různé za různých okolností. I proto platí ono „*Jestliže si někdo myslí, že něco už plně poznal, ten ještě nepoznal tak, jak je třeba.*“ Tento text nás varuje před domyšlivostí, pýchou a „pravdou bez lásky“. Proto máme důvěřovat Hospodinu.

Někdo může mít opačný problém než domýšlivost. Dělá si starosti o budoucnost, má pocit méněcennosti, beznaděje, zdá se mu, že je v bezvýchodné situaci. I pro něj platí „důvěřuj Hospodinu“. Někdy může být opravdu „všechno jinak“.

Na jedné veřejné aukci, kde se dražila pozůstalost bohatého průmyslníka, se jako poslední nabýzely staré zaprášené housle. Vyvolávací cena byla sto dolarů, nikdo je však nechtěl. Cena se postupně snížila až na jeden dolar, ale ani za tuto cenu nebyl zájemce. V tuto chvíli si vzal do ruky housle jeden přítomný stařík, chvíli otáčel ladicími kolíky a pak začal hrát krásnou melodii. Ukázalo se, že housle měly nádherný zvuk a okamžitě byl o ně velký zájem. Nakonec byly vydraženy za pět tisíc dolarů. Co zvýšilo jejich hodnotu? To, že se objevil někdo, kdo je naladil a začal na ně krásně hrát. Každý z nás je vlastně takovým hudebním nástrojem, v každém z nás jsou úžasné možnosti, které chce Bůh využít, když ho necháme „naladit a hrát“. To nám přinese skutečný pokoj a naplnění našeho života.

Někdy se můžeme ocitnout opravdu v kritické životní situaci, utrpíme třeba velkou ztrátu. I zde platí „důvěřuj Hospodinu“. Někdy i zde může být „všechno jinak“ a zlé se ukáže jako dobré. Jeden trosečník se ocitl na malém, opuštěném ostrově v Tichém oceánu. Každý den vyhlížel pomoc, modlil se k Bohu, aby ho zachránil – nic se však nedělo. Nezbylo mu než se na ostrově zabydlet. Vytvořil si jednoduché nástroje, naučil se rozdělovat oheň, získávat potravu, postavil si také dřevěnou chatrč. Vše mu dalo spoustu práce a stálo hodně námahy. Jednou vlivem prudkého větru uhlík z ohniště jeho chatrč zapálil a vše, co tak pracně vybudoval, shořelo. Všechno, co během několika měsíců vytvořil, bylo zničeno. Přepadlo ho naprosté zoufalství. „Proč se mi po tom všem, co jsem musel prožít, stalo ještě tohle?!“ ptal se sám sebe. O několik hodin později přistál u ostrůvku záchranný člun ze zaoceánské lodi. „Jak jste se dozvěděli, že tu jsem?“ ptal se překvapený trosečník. „Zahlédli jsme kouřové znamení,“ zněla odpověď.

Do našich životů někdy přicházejí i velmi tragické události – těžká nemoc, smrt blízké osoby. V těchto případech plačme s plačícími a nesnažme se jako Jóbovi přátelé spekulovat, proč se něco stalo, když to nevíme. Zlo na tomto světě působí a nelze je vysvětlovat. I zde však Bůh zůstává pánem situace, i když to tak nevypadá – i když do ní nezasáhne podle našich představ. Také zde platí „důvěřuj Hospodinu“. Pro něj ani smrt není problém. Těm, kteří mu důvěřují, zaručuje život věčný. Někteří lidé mohou mít obavy, že Boha svými hříchy tak zklamali, že on je zavrhnul. Už tyto jejich myšlenky dokazují, že na ně stále působí Duch svatý a volá je k sobě. I zde platí „důvěřuj Hospodinu“. Možná se někdo strachujete o své blízké, modlíte se, aby i oni byli zachráněni. I zde platí „důvěřuj Hospodinu“. I jemu na nich záleží a udělá maximum pro jejich záchranu. Má k tomu mnohem více možností, než si myslíme.

Ve všech těchto případech platí také rada, již obsahoval nejkratší projev, který měl britský premiér Winston Churchill: „Nikdy se nevzdávejte. Nikdy, nikdy, nikdy...!“

Bůh nás všechny vede k tomu, abychom nespolehali na svoji moudrost nebo pocity. Ať už máme dojem, že všechno dobře známe, nebo že vše je pro nás ztraceno, ve skutečnosti „všechno je jinak“, jak řekl náš rabín v úvodu. Bůh každému z nás radí: Důvěřuj mně celým srdcem, poznávej mě na svých cestách, já tě dovedu do cíle. Nikdy se nevzdávej.

Váš bratr Jiří Rokos z Černé Hory

NAŠI KNĚŽÍ

V seriálu „Naši kněží“ od listopadu L. P. 2022 věnujeme naši pozornost kněžím a jejich službě na Vyškovsku. Vyškovská farnost byla založena L. P. 1925.

LADISLAV KOPECKÝ

V březnovém díle seriálu, který Farní zpravodaj věnuje službě kněží v náboženské obci Vyškov v uplynulých téměř sto letech, byla řeč o Ladislavu Kopeckém, který zde sloužil v letech 1961–1965. V dubnovém čísle se k jeho vzácné osobnosti vracíme mimo jiné i proto, že si letos připomínáme 100. výročí jeho narození.

Narodil se na svátek mistra Jana Husa, 6. července 1923, jak jediné dítě Josefy a Ladislava Kopeckých v brněnském Králově Poli. Datum jistě nebylo náhodné a snad i přispělo k přestupu Ladislavovy rodiny do církve československé koncem 20. let, spolu s masarykovsky demokratickým ovzduším, ve kterém syn vyrůstal, a k němuž patřila také aktivní činnost v královopolském Sokole. V rodné čtvrti navštěvoval Ladislav reálné gymnázium, později obchodní akademii, kde také na jaře 1942, v čase vrcholící heydrichiády, maturoval. Po zbytek války byl nasazen zejména u požární policie, kde jako hasič prožil těžké spojenecké nálety na Brno v posledních měsících okupace.

Po válce se vrátil k úřednické práci, krátce v letech 1950–1951 pracoval i u Okresní spořitelny a záložny v Blansku. Ale srdce ho táhlo jinam. Od jinošských let byl aktivní v církvi, v Králově Poli i v Blansku učil v roce 1950 v nedělní škole a ještě téhož roku se mu podařilo nastoupit do kazatelského kurzu církve. V té době mu prospěla pomoc blanenského faráře Vladimíra Černého, který jej kurzem provázel do Velikonočního pondělí 26. března 1951, kdy byl Ladislav Kopecký v Husově sboru v Králově Poli ordinován brněnským biskupem Václavem Janotou ke službě kazatele; tehdy se také konečně vyvázal z místa v blanenské spořitelně.

Po krátké praxi v Husově sboru na Botanické v Brně (pod vedením faráře Karla Pudicha, původem Blanečáka) byl v září 1951 ustanoven do nově založené náboženské obce v Břeclavi.

Bohoslužby k cyrilometodějskému jubileu ve sboru Cyrila a Metoděje v Rousínově 30. 6. 1963, zleva Jan Čech (farář ve Slavkově u Brna), brněnský biskup Václav Janota a Ladislav Kopecký. Zdroj: Ústřední archiv a muzeum Církve československé husitské

Šlo o fakticky samostatné duchovenské místo, neboť měl v rámci farnosti na starost správu Mikulovska, v Mikulově také pracoval a bydlel. Z jihomoravského pohraničí byl v květnu 1953 přeložen do Ivanovic na Hané a odtud se datuje jeho „vyškovská stopa“. V hanáckém maloměstě začínal ještě jako kazatel, ale pokračoval v dálkovém bohosloveckém studiu, jež zdárně dovršil v roce 1956; 28. října toho roku tak právě v ivanovickém Husově sboru přijal Ladislav Kopecký svátost kněžského svěcení z rukou biskupa Václava Janoty a spolusvětitelů Václava Váňi (faráře ve Vyškově) a Aloise Duraje ze Švábenic (předseda rady starších farnosti v Ivanovicích na Hané). Jednalo se o vůbec první svátost kněžského svěcení udělenou v ivanovickém Husově sboru, jenž byl adaptován ze zaniklé synagogy v roce 1952.

Ivanovice na Hané, které byly po kazatelské službě i prvním farářským místem Ladislava Kopeckého, opustil v roce 1961, kdy byl ustanoven farářem v blízkém Vyškově. Odtud v roce 1965 zamířil do Jihlavy, kde dobře navázal na aktivní práci svých předchůdců a také tu (ve větším městě) lépe rozvinul ekumenickou spolupráci. V Jihlavě sloužil do roku 1973, pak se (po roční epizodě v Třešti) přesunul v létě 1974 do tehdejšího Gottwaldova, který se stal jeho dlouholetým, a také posledním, působištěm.

Byl vyslán už jako zkušený duchovní s ekumenickým rozhledem, který byl potřebný ve městě, kde pět nekatolických církví sdílelo jediný evangelický kostel. Nový zápal do služby mu daly svobodné poměry po roce 1989, do nichž se, ač takřka sedmdesátník, vpravil zcela samozřejmě. Mnohé aktivity pro zlínskou farnost i širokou veřejnost mu vynesly pozici respektovaného nestora ekumeny krajského města. Zemřel 8. dubna 2007, ve slavný den Vzkříšení Páně, po třiatřiceti letech práce ve Zlíně a celoživotní službě lidem a církvi, jež na něj i na Vyškovsku dosud vděčně vzpomíná.

Marcel Sladkowski ze Zlína

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestrám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také.“

Budu se snažit modlitby pro nás připravovat. Když mi pošlete svoje prosby, budu moc ráda. S vámi na Vyškovsku se vidím na bohoslužbách, můžete mi je předat osobně, vy na Blansku můžete svoje modlitební úmysly poslat po bratru faráři.

Sestra Lidka

Pamatujme, že v DUBNU 2023 se modlíme a prosíme za tyto skutečnosti:

- Modleme se za obnovu sborů a církví, ať letošní Svatý týden je novým duchovním jarem pro nás všechny bez rozdílu.
- Modleme se za naše milé katechumeny, za křestní slavnost, obnovu křestních slibů, za první přijímání Večeře Páně dospělých v síle a moci Ducha Svatého.
- Svatý Bože, prosíme tě, aby v našich duších a v celé společnosti rostla láska. Ať nás při našem jednání vede lidskost, moudrost a tvůrčí Svatý Duch.
- Všemocný Bože, prosíme Tě, dej, ať všechny národy pod sluncem poznají, že Ježíš Kristus je Pán a Spasitel a následují ho. Ať naše křesťanské jednání a láska otevírají Kristu dveře ke všem lidským srdcím.
- Veliký Bože, vkládej do lidských srdcí porozumění a milosrdenství.
- Vznešený Bože, prosíme tě, osvěćuj svým Svatým Duchem moudrosti a lásky všechny politiky s diktátorskými sklony, aby objevili svou lidskost, aby našli klid, moudrost a soucítí ve své duši a otevřeli své srdce pokání.

- Nekonečný Bože, Hlubino spásy, dej nám sílu a vytrvalost, abychom byli odvážní, v životě se nepoddávali a neklesali na duchu.
- Modleme se za vedení naší země, za našeho nově zvoleného prezidenta.
- Modleme se za naději a sílu pro ty, kdo ztratili své domovy a blízké. S nadějí pro ty, kteří mají všechny důvody si zoufat.
- Modleme se za milost k pokání, odvahu k sebereflexi a Kristovu církev v Rusku, která se oproti té státní stále více propadá do nesvobody a pronásledování. Modleme se za Boží zásah.
- Modleme se za situaci v současném Íránu, kde bezohledný režim neváhá obětovat životy nevinných pro své udržení se u moci, a za jiné národy v podobné situaci. Amen.

LUŠTÍME

Jednu z rubrik ve farním zpravodaji představují luštění a hádanky.

Zašlete nebo přineste nám svoji vyluštěnou tajenku. Tři úspěšné luštitelé vylosujeme a odměníme knihou.

HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ – VZKŘÍŠENÍ PÁNĚ

Setkání Marie Magdalské s Ježíšem

Jan 20, 1-18

Doplňte chybějící slova (viz J 20,1-18) a z tajenky se dozvíte, co oznámila Marie Magdalská učedníkům (J 20,18).

První den po sobotě šla Marie (6) k hrobu a (11), že kámen je od hrobu (1). (14) k Šimonu (9) a Janovi, aby jim oznámila, že hrob je (12). Ti se o tom běželi přesvědčit.

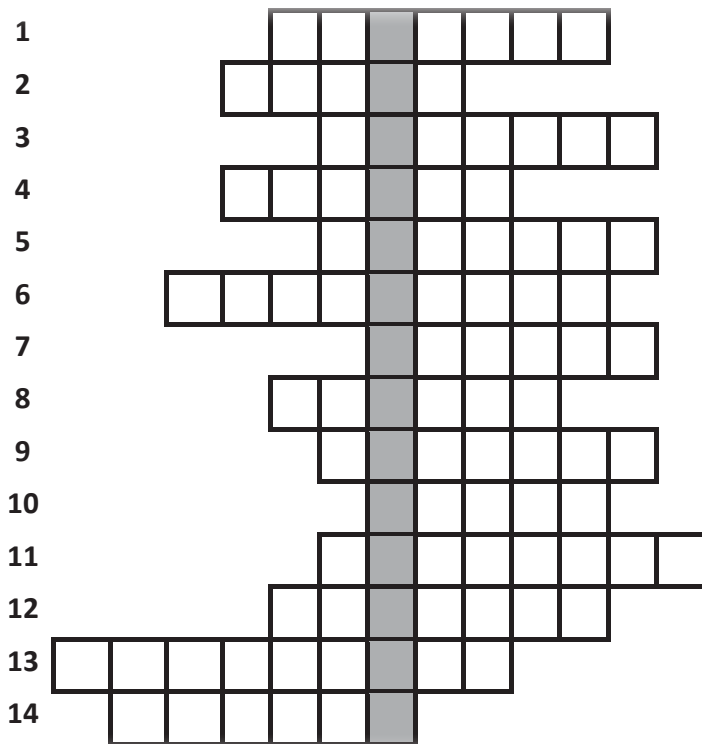
(10) zatím stála před hrobem a (5).

Pak se naklonila dovnitř a spatřila dva (4). Když se jí ptali, proč pláče, řekla:

„(3) mého Pána a já nevím, kam ho položili.“

Pak se obrátila a uviděla za sebou (7). Myslela si však, že je to (13).

Teprve, když ji zavolal jménem: „(2)!“, poznala jej a zvolala: „Rabbuni“, což znamená (8).

BOHOSLUŽBY V DUBNU 2023

Pátek	31.3.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	1.4.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		16:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
		17:30	Lysice	Obřadní síň úřadu městyse
Neděle – 6. neděle postní Květná PALMÁRUM <i>Text evangelia: Jan 12,1-8</i> <i>Zpíváme píseň: 244</i>	2.4.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie matky Páně
		14:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Račice	Sbor Páně
Úterý	4.4.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Čtvrtek – Zelený čtvrtek <i>Text evangelia:</i> <i>Lukáš 22, 14-30</i> <i>Zpíváme píseň: 122, 12, 15</i>	6.4.	13:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		14:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Blansko	Sederová večere
Pátek – Velký pátek <i>Text evangelia: Jan18, 1-19,42</i> <i>Zpíváme píseň: 246</i>	7.4.	13:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		14:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Černá Hora	Křížová cesta
Sobota – Bílá sobota <i>Text evangelia: Lukáš24, 1-12</i> <i>Zpíváme píseň: 249, 260</i>	8.4.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		16:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		17:30	Lysice	Obřadní síň úřadu městyse
		20:00	Blansko	Dřevěný kostel
Neděle – Hod Boží velikonoční Text evangelia: Jan 20, 1-18 Zpíváme píseň: 250, 260	9.4.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Račice	Sbor Páně

Pondělí – Velikonoční <i>Text evangelia:</i> <i>Lukáš 24,13–35</i> <i>Zpíváme píseň: 255, 260</i>	10. 4.	9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		14:30	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		16:00	Křtiny	Obřadní síň úřadu městyse
Úterý	11. 4.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	14. 4.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 1. neděle po Velikonočích QUASIMODOGENITI <i>Text evangelia: Jan 20,19–31</i> <i>Zpíváme píseň: 248, 260</i>	16. 4.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Cyrila a Metoděje
Úterý	18. 4.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	21. 4.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 2. neděle po Velikonočích MISERICORDIAS DOMINI Text evangelia: Lukáš 24, 13–35 Zpíváme píseň: 249, 260	23. 4.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		16:00	Křtiny	Obřadní síň úřadu městyse
		17:15	Račice	Sbor Páně
		18:30	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Úterý	25. 4.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	28. 4.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 3. neděle po Velikonočích JUBILÁTE <i>Text evangelia: Jan 10, 1–10</i> <i>Zpíváme píseň: 250, 260</i>	30. 4.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty.

Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768, e-mail: fararmartin@email.cz; www.drevenykostelik.cz
Farnost Blansko č. účtu 244035648/0300; Farnost Vyškov č. účtu 1560157369/0800